

Lege nr. 84 (r2) din 15/04/1998

Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice

Text actualizat la data de 26.05.2014. Actul include modificările din următoarele acte:
- O.U.G. nr. 28/2014 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 388 din 26/05/2014.

Pus în aplicare prin:
- Regulamentul publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 809 din 03/12/2010.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. - (1) Drepturile asupra mărcilor și indicațiilor geografice sunt recunoscute și apărate pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi.

(2) Prezentă lege se aplică mărcilor de produse și servicii, individuale, colective și de certificare, ce fac obiectul unei înregistrări sau solicitări de înregistrare în România, ca urmare a unei protecții comunitare ori pe cale internațională, precum și indicațiilor geografice.

(3) Persoanele fizice sau juridice străine cu domiciliul, respectiv sediul în afara teritoriului României beneficiază de dispozițiile prezentei legi, în condițiile convențiilor internaționale privind mărcile și indicațiile geografice la care România este parte.

*Punere în aplicare Art. 1. - prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 :
ARTICOLUL 2 Aria de aplicare a legii (1) Legea este aplicabilă tuturor mărcilor individuale, colective sau de certificare, fie că sunt mărci de produse sau de servicii.*

(2) Indicațiile geografice ale produselor sunt protejate în România conform dispozițiilor legii, reglementărilor comunitare și convențiilor internaționale la care România este parte.

Art. 2. - Poate constitui marcă orice semn susceptibil de reprezentare grafică, cum ar fi: cuvinte, inclusiv nume de persoane, desene, litere, cifre, elemente figurative, forme tridimensionale și, în special, forma produsului sau a ambalajului său, culori, combinații de culori, holograme, semnale sonore, precum și orice combinație a acestora, cu condiția ca aceste semne să permită a distinge produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi.

*Punere în aplicare Art. 2. - prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 :
ARTICOLUL 3 Marca - semn susceptibil de reprezentare grafică (1) Poate constitui o marcă orice semn susceptibil de reprezentare grafică, conform art. 2 din lege.*

(2) Prin semne cu înaltă valoare simbolică, în sensul art. 5 alin. (1) lit. m) din lege, se înțelege: simboluri religioase, simboluri sau embleme aparținând unor societăți sau fundații de caritate, simboluri aparținând unor asociații culturale cu scop educativ, numele unor personalități istorice importante.

(3) Pentru a aprecia dacă o marcă conține semne cu înaltă valoare simbolică, în special un simbol religios, OSIM poate să ceară, în măsura în care consideră necesar, avizul autorităților competente.

(4) Pentru a aprecia dacă o marcă conține ecusoane, embleme, blazoane, semne heraldice, altele decât cele avute în vedere de art. 6 ter din Convenția de la Paris - Convenția pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, Paris, așa cum a fost revizuită și modificată, ratificată de România prin Decretul nr. 1.177/1968, OSIM solicită avizul autorităților competente.

Art. 3. - În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) înregistrarea mărcii - modul de dobândire a drepturilor asupra unei mărci, în temeiul prezentei legi sau al convențiilor și tratatelor internaționale la care România este parte;

b) marca anterioară - marca înregistrată, precum și marca depusă pentru a fi înregistrată în Registrul mărcilor, cu condiția ca ulterior să fie înregistrată;

c) marca comunitară - marca înregistrată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 78 din 24 martie 2009, denumit în continuare Regulament privind marca comunitară;

d) marca notorie - marca larg cunoscută în România în cadrul segmentului de public vizat pentru produsele sau serviciile cărora aceasta se aplică, fără a fi necesară înregistrarea sau utilizarea mărcii în România pentru a fi opusă;

e) marca colectivă - marca destinată a servi la deosebirea produselor sau a serviciilor membrilor unei asociații de produse sau servicii aparținând altor persoane;

f) marca de certificare - marca ce indică faptul că produsele sau serviciile pentru care este utilizată sunt certificate de titularul mărcii în ceea ce privește calitatea, materialul, modul de fabricație a produselor sau de prestare a serviciilor, precizia ori alte caracteristici;

g) indicația geografică - denumirea servind la identificarea unui produs originar dintr-o țară, regiune sau localitate a unui stat, în cazurile în care o calitate, o reputație sau alte caracteristici determinate pot fi în mod esențial atribuite acestei origini geografice;

- h)** solicitant - persoana în numele căreia este depusă o cerere de înregistrare a mărcii;
- i)** titular - persoana pe numele căreia marca este înregistrată în Registrul mărcilor și poate fi orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat;
- j)** mandatar autorizat, denumit în continuare mandatar - consilierul în proprietate industrială, care poate avea și calitatea de reprezentant în procedurile în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, denumit în continuare OSIM;
- k)** Registrul mărcilor - baza de date, administrată de OSIM, care cuprinde mărcile înregistrate în România, precum și toate datele înscrise referitoare la aceste înregistrări, indiferent de suportul pe care sunt păstrate aceste date;
- l)** Registrul indicațiilor geografice - colecția de date, administrată de OSIM, care cuprinde indicațiile geografice înregistrate în România, precum și toate datele înscrise referitoare la aceste înregistrări, indiferent de suportul pe care sunt păstrate aceste date;
- m)** Convenția de la Paris - Convenția pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, Paris, așa cum a fost revizuită și modificată, ratificată de România prin Decretul nr. 1.177/1968, publicat în Buletinul Oficial nr. 1 din 6 ianuarie 1969;
- n)** țările Uniunii de la Paris - țările cărora li se aplică Convenția de la Paris și care sunt constituite în Uniunea pentru protecția proprietății industriale;
- o)** Aranjamentul de la Madrid - Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891, revizuit la Stockholm la 14 iulie 1967, ratificat de România prin Decretul nr. 1.176/1968, publicat în Buletinul Oficial nr. 1 din 6 ianuarie 1969;
- p)** Protocolul referitor la Aranjament - Protocolul de la Madrid din 27 iunie 1989 referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, ratificat de România prin Legea nr. 5/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 15 ianuarie 1998;
- q)** Regulamentul privind marca comunitară - Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 78 din 24 martie 2009;
- r)** întreprindere - orice entitate implicată într-o activitate economică, indiferent de natura sa juridică ori modul ei de finanțare.

CAPITOLUL II

Protecția mărcilor

Art. 4. - (1) Dreptul asupra mărcii este dobândit și protejat prin înregistrarea acesteia la OSIM.

(2) Mărcile comunitare beneficiază de protecție pe teritoriul României, potrivit prevederilor Regulamentului privind marca comunitară.

*Punere în aplicare Art. 4. - prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 :
ARTICOLUL 4 Dobândirea protecției (1) Protecția mărcilor este dobândită în România prin înregistrarea acestora la OSIM.*

(2) Protecția mărcilor pe cale internațională este recunoscută în România în baza Aranjamentului de la Madrid și a Protocolului referitor la aranjament.

(3) Protecția mărcilor comunitare este recunoscută în România în baza Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară.

Art. 5. - (1) Sunt refuzate la înregistrare sau pot fi declarate nule dacă sunt înregistrate, pentru următoarele motive absolute:

- a)** semnele care nu pot constitui o marcă în sensul art. 2;
- b)** mărcile care sunt lipsite de caracter distinctiv;
- c)** mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau din indicații devenite uzuale în limbajul curent sau în practicile comerciale loiale și constante;
- d)** mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau din indicații, putând servi în comerț pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică sau timpul fabricării produsului ori prestării serviciului sau alte caracteristici ale acestora;
- e)** mărcile constituite exclusiv din forma produsului, care este impusă de natura produsului sau este necesară obținerii unui rezultat tehnic sau care dă o valoare substanțială produsului;
- f)** mărcile care sunt de natură să inducă publicul în eroare cu privire la originea geografică, calitatea sau natura produsului sau a serviciului;
- g)** mărcile care conțin o indicație geografică sau sunt constituite dintr-o astfel de indicație, pentru produse care nu sunt originare din teritoriul indicat, dacă utilizarea acestei indicații este de natură să inducă publicul în eroare cu privire la locul adevărat de origine;
- h)** mărcile care sunt constituite sau conțin o indicație geografică, identificând vinuri sau produse spirtoase care nu sunt originare din locul indicat;
- i)** mărcile care sunt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri;
- j)** mărcile care conțin, fără consimțământul titularului, imaginea sau numele patronimic al unei persoane care se bucură de renume în România;
- k)** mărcile care cuprind, fără autorizația organelor competente, reproduceri sau imitații de steme, drapele, embleme de stat, însemne, sigilii oficiale de control și garanție, blazoane, aparținând țărilor Uniunii și care intră sub incidența art. 6 ter din Convenția de la Paris;
- l)** mărcile care cuprind, fără autorizația organelor competente, reproduceri sau imitații de steme, drapele, alte embleme, sigle, inițiale sau denumiri care intră sub incidența art. 6 ter din Convenția de la Paris și care aparțin organizațiilor internaționale interguvernamentale din care fac parte una sau mai multe țări ale Uniunii;
- m)** mărcile care conțin semne cu înaltă valoare simbolică, în special un simbol religios;
- n)** mărcile care conțin, fără autorizația organelor competente, ecusoane, embleme, blazoane, semne heraldice, altele decât cele avute în vedere de art. 6 ter din Convenția de la Paris.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. b)-d) nu se aplică în cazul în care, înainte de data de depozit a cererii de înregistrare, marca a dobândit caracter distinctiv ca urmare a folosirii.

Art. 6. - (1) În afara motivelor prevăzute la art. 5 alin. (1), o marcă este refuzată la înregistrare sau, după caz, este susceptibilă a fi anulată pentru următoarele motive relative:

a) dacă este identică cu o marcă anterioară, iar produsele și serviciile pentru care marca este solicitată sau a fost înregistrată sunt identice cu cele pentru care marca anterioară este protejată;

b) dacă, din motive de identitate sau de similitudine în raport cu marca anterioară și din motive de identitate sau similitudine a produselor sau serviciilor pe care cele două mărci le desemnează, se poate crea, în percepția publicului, un risc de confuzie, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară.

(2) În accepțiunea alin. (1) sunt mărci anterioare mărcile a căror dată de depozit este anterioară datei de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, a dreptului de prioritate invocat în susținerea acesteia și care fac parte din următoarele categorii:

a) mărcile comunitare;

b) mărcile înregistrate în România;

c) mărcile înregistrate în baza unor acorduri internaționale și având efect în România;

d) mărcile comunitare în privința cărora este invocată, în mod valabil, vechimea anterioară, potrivit prevederilor Regulamentului privind marca comunitară, față de o marcă la care se referă lit. b) sau c), chiar dacă această din urmă marcă a încetat să mai existe sau a făcut obiectul unei renunțări;

e) cererile de înregistrare a mărcilor prevăzute la lit. a)-d), sub condiția înregistrării ulterioare a mărcilor;

f) mărcile care, la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, la data priorității invocate, sunt notorii în România, în sensul art. 6 bis al Convenției de la Paris.

(3) O marcă este, de asemenea, refuzată la înregistrare sau, în cazul în care a fost înregistrată, este susceptibilă a fi anulată dacă este identică sau similară în raport cu o marcă comunitară anterioară, în sensul prevederilor alin. (2), și dacă a fost destinată să fie înregistrată ori este deja înregistrată pentru produse sau servicii care nu sunt similare cu cele pentru care marca comunitară anterioară este înregistrată, atunci când marca comunitară anterioară se bucură de un renume în Uniunea Europeană și dacă prin folosirea mărcii ulterioare s-ar obține un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii comunitare anterioare.

(4) O marcă este, de asemenea, refuzată la înregistrare sau, în cazul în care a fost înregistrată, este susceptibilă a fi anulată dacă:

a) marca este identică sau similară cu o marcă anterioară înregistrată în România, în sensul prevederilor alin. (2), și dacă aceasta este destinată a fi înregistrată ori este deja înregistrată pentru produse sau servicii care nu sunt similare cu cele pentru care marca anterioară a fost înregistrată, când marca anterioară se bucură de un renume în România și dacă prin folosirea mărcii ulterioare s-ar obține un profit necuvenit din caracterul distinctiv și renumele mărcii anterioare ori dacă folosirea ar fi în detrimentul caracterului distinctiv sau al renumelui mărcii anterioare;

b) drepturile decurgând dintr-o marcă neînregistrată sau dintr-un alt semn utilizat în activitatea comercială au fost dobândite înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii ulterioare ori, după caz, înainte de data priorității invocate prin cererea de înregistrare a mărcii ulterioare și dacă acea marcă neînregistrată sau acel semn utilizat conferă titularului său dreptul de a interzice utilizarea mărcii ulterioare;

c) există un drept anterior, altul decât cele prevăzute la alin. (2) lit. d), în special un drept la nume, un drept la imagine, un drept de autor, un drept de proprietate industrială;

d) marca este identică sau similară cu o marcă colectivă anterioară, conferind un drept care a expirat cu cel mult 3 ani înainte de data de depozit;

e) marca este identică sau similară cu o marcă de certificare anterioară, a cărei valabilitate a încetat cu cel mult 10 ani înainte de data de depozit;

f) marca este identică sau similară cu o marcă anterioară înregistrată pentru produse ori servicii identice sau similare, conferind un drept care a expirat din motiv de nereînnoire cu cel mult 2 ani înainte de data de depozit, cu condiția ca titularul mărcii anterioare să își fi dat acordul la înregistrarea mărcii ulterioare ori să nu fi utilizat marca;

g) marca poate fi confundată cu o marcă utilizată în străinătate la data depozitului cererii și care continuă să fie utilizată acolo, dacă cererea a fost făcută cu rea-credință de către solicitant.

(5) O marcă este, de asemenea, refuzată la înregistrare când înregistrarea este solicitată de către mandatarul sau reprezentantul titularului mărcii, în nume propriu și fără consimțământul titularului mărcii, dacă mandatarul sau reprezentantul titularului nu face dovada că are dreptul de a solicita această înregistrare.

(6) O marcă nu este refuzată la înregistrare sau, după caz, înregistrarea nu este anulată atunci când titularul mărcii anterioare sau al dreptului anterior consimte la înregistrarea mărcii ulterioare.

(7) O marcă poate fi refuzată la înregistrare sau, după caz, susceptibilă a fi anulată în condițiile prevăzute la art. 6 septies din Convenția de la Paris.

Art. 7. - Natura produselor sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii nu constituie niciun obstacol la înregistrarea acesteia.

CAPITOLUL III

Cererea de înregistrare a mărcii

Art. 8. - Dreptul la marcă aparține solicitantului care a depus primul, în condițiile legii, cererea de înregistrare a mărcii.

Art. 9. - (1) Cererea de înregistrare a mărcii, depusă la OSIM, redactată în limba română și conținând elementele prevăzute la alin. (2), constituie depozitul reglementar al mărcii.

(2) Cererea de înregistrare a mărcii conține următoarele elemente:

- a) solicitarea explicită a înregistrării mărcii;
- b) datele de identificare a solicitantului și, după caz, a mandatarului;
- c) o reprezentare grafică, suficient de clară, a mărcii a cărei înregistrare este cerută;
- d) lista produselor și/sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii;
- e) dovada achitării taxei de depunere și de publicare a cererii de înregistrare a mărcii.

(3) Cererea prezintă mențiuni exprese atunci când marca:

- a) conține una sau mai multe culori revendicate ca element distinctiv al mărcii;
- b) este tridimensională sau de un alt tip decât cele verbale sau figurative;
- c) conține o transliterare sau o traducere a mărcii ori a unor elemente ale mărcii.

(4) Cererea se referă la o singură marcă și este prezentată în condițiile prevăzute de regulamentul*) de aplicare a prezentei legi.

(5) Cererile de înregistrare depuse în baza Aranjamentului de la Madrid sau a Protocolului referitor la Aranjament trebuie să îndeplinească condițiile acestor tratate.

(6) Depunerea cererii de înregistrare a mărcii se poate face la registratura OSIM, prin poștă sau pe cale electronică, în condițiile prevăzute de regulamentul*) de aplicare a prezentei legi.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.134/2010 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 3 decembrie 2010.

*Punere în aplicare Art. 9. - prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 :
ARTICOLUL 5 Limba oficială Cererile de înregistrare a mărcilor și indicațiilor geografice și orice alte cereri cu privire la mărcile și indicațiile geografice depuse spre înregistrare sau înregistrate, precum și întreaga corespondență referitoare la acestea vor fi depuse la OSIM în limba română.*

Art. 10. - (1) Data depozitului reglementar este data la care a fost depusă la OSIM cererea de înregistrare a mărcii în condițiile în care aceasta conține toate elementele prevăzute la art. 9 alin. (1).

(2) Când o cerere de înregistrare a mărcii a fost reglementar depusă pentru prima dată într-o altă țară membră a Uniunii de la Paris sau membră a Organizației Mondiale a Comerțului, solicitantul poate revendica data primului depozit printr-o cerere de înregistrare în România a aceleiași mărci, cu condiția ca această din urmă cerere să fie depusă la OSIM în termen de 6 luni de la data constituirii primului depozit.

Art. 11. - (1) Dacă solicitantul a prezentat anumite produse și servicii sub o marcă în cadrul unei expoziții internaționale oficiale sau oficial recunoscute, în sensul Convenției privind expozițiile internaționale, semnată la Paris la 22 noiembrie 1928, ratificată de România prin Legea nr. 246/1930, revizuită la 30 noiembrie 1972, organizată pe teritoriul României sau într-un stat membru al Convenției de la Paris, și dacă o cerere de înregistrare a mărcii sub care au fost prezentate aceste produse și servicii a fost depusă la OSIM într-un termen de 6 luni de la data primei prezentări în expoziție, solicitantul beneficiază de un drept de prioritate de la data introducerii produsului în expoziție.

(2) Termenul de 6 luni prevăzut la alin. (1) nu va prelungi termenul de prioritate prevăzut la art. 10 alin. (2).

Art. 12. - (1) Drepturile de prioritate prevăzute la art. 10 și 11 trebuie invocate odată cu depunerea cererii de înregistrare a mărcii, justificate prin acte de prioritate și sunt supuse taxei legal stabilite.

(2) Actele de prioritate se depun și taxa legală se plătește în maximum 3 luni de la data cererii de înregistrare a mărcii.

(3) Nerespectarea termenului prevăzut la alin. (2) atrage nerecunoașterea priorității invocate.

Art. 13. - (1) Înregistrarea unei mărci poate fi cerută individual sau în comun de orice persoană, direct sau printr-un mandatar, în condițiile prevăzute de lege, precum și de regulamentul*) de aplicare a prezentei legi.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.134/2010 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 3 decembrie 2010.

(2) Reprezentarea solicitantului prin mandatar este obligatorie când solicitantul nu are nici domiciliul, nici sediul și nicio unitate industrială sau comercială efectivă și funcțională pe teritoriul Uniunii Europene ori în Spațiul Economic European, cu excepția procedurii de depunere a cererii de înregistrare a mărcii.

*Punere în aplicare Art. 13. - prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 :
ARTICOLUL 6 Reprezentarea prin mandatar (1) Solicitantul, titularul sau orice persoană interesată poate fi reprezentat(ă) în procedurile în fața OSIM printr-un mandatar autorizat, cu domiciliul sau sediul în România.*

(2) Dacă solicitantul, titularul sau persoana interesată nu este reprezentat(ă) de un mandatar și nici nu are domiciliul, sediul sau vreo unitate industrială sau comercială efectivă și funcțională pe teritoriul României, trebuie să își aleagă o adresă de corespondență în România, pe care o comunică la OSIM, în scopul efectuării oricăror proceduri în fața OSIM. Modificarea adresei de corespondență prin menționarea unei noi adrese sau renunțarea la adresa de corespondență se face numai după achitarea taxei prevăzute de lege pentru modificări în situația juridică a mărcii.

(3) Solicitantul, titularul sau persoana interesată, care nu are nici domiciliul, nici sediul și nici o unitate industrială sau comercială efectivă și funcțională pe teritoriul Uniunii Europene ori în Spațiul Economic European, va fi reprezentat în mod obligatoriu, prin mandatar autorizat, cu excepția procedurii de depunere a unei cereri.

(4) Desemnarea mandatarului se face printr-o comunicare scrisă la OSIM, denumită procură, care va conține numele și semnătura solicitantului, titularului mărcii sau persoanei interesate, după caz; desemnarea acestuia după depunerea cererii de marcă atât pe cale națională, cât și pe cale internațională se face cu achitarea taxei legale.

(5) Procura se va putea referi la una sau mai multe cereri de înregistrare ori mărci înregistrate sau la toate cererile de înregistrare ori la toate mărcile înregistrate, existente sau viitoare, ale persoanei care a dat mandatul.

(6) Când o procură generală a fost dată conform alin. (5), comunicarea la OSIM a unui exemplar va fi suficientă, sub condiția ca mandatarul să indice în fiecare cerere ulterioară procura în baza căreia acționează.

(7) Orice act solicitat prin mandatar cu privire la renunțarea la o cerere de înregistrare a unei mărci, de retragere a unei mărci, precum și orice cerere vizând un transfer de drepturi cu privire la o marcă vor putea fi făcute numai pe baza unui mandat special, care să menționeze expres actul renunțării, retragerii ori al transmiterii.

(8) În cazul în care solicitantul cererii de înregistrare a unei mărci este reprezentat prin mandatar, acesta poate semna cererea pe baza procurii date de solicitant.

(9) Orice corespondență privind o cerere de înregistrare a mărcii sau o marcă înregistrată transmisă în numele solicitantului sau titularului nu are efect dacă lipsește procura de reprezentare. Serviciul mărci OSIM poate acorda, la cerere, un termen de 30 de zile pentru depunerea procurii de reprezentare.

(10) Solicitantul, titularul sau persoana interesată nu poate avea decât un mandatar. Dacă mai multe persoane sunt indicate în procura de reprezentare, numai cea indicată pe primul loc este considerată mandatar.

(11) Când OSIM constată că un mandatar a fost desemnat pentru o cerere de înregistrare a unei mărci sau pentru o marcă înregistrată înscrie în Registrul mărcilor mențiunea că solicitantul ori titularul are mandatar, precum și numele ori denumirea și adresa sau sediul mandatarului.

(12) Orice înscriere cu privire la desemnarea unui mandatar conform alin. (11) este radiată, dacă radierea este cerută printr-o comunicare scrisă semnată de solicitant, titular sau mandatar.

(13) Înscrierea mandatarului este radiată din oficiu de către OSIM când un nou mandatar este desemnat sau în cazul în care o schimbare de titular a fost înscrisă fără ca noul titular să își desemneze un mandatar.

(14) Radierea înscrierii mandatarului produce efect de la data la care OSIM a primit comunicarea de solicitare a radierii conform alin. (12) sau, după caz, de la data la care OSIM a radiat din oficiu înscrierea mandatarului, potrivit alin. (13).

ARTICOLUL 7 Pluralitatea de solicitanți sau titulari (1) Când mai multe persoane sunt solicitanți sau titulari ai unei mărci, aceștia vor desemna unul dintre solicitanți sau titulari pentru corespondență cu OSIM; în caz contrar, OSIM va purta corespondență cu prima persoană indicată în cererea de înregistrare a mărcii.

(2) În cazul pluralității de solicitanți sau titulari ai unei cereri de înregistrare de marcă sau ai unei mărci înregistrate, reprezentarea se poate face printr-un singur mandatar desemnat.

Art. 14. - Solicitantul cererii de înregistrare a mărcii va comunica, în termen de 3 luni de la depunerea acesteia la OSIM, dovada plății taxei de înregistrare și examinare a cererii, în cuantumul prevăzut de lege.

Art. 15. - (1) Solicitantul cererii de înregistrare a mărcii care se referă la mai multe produse sau servicii poate solicita la OSIM divizarea cererii inițiale în două sau mai multe cereri, repartizând produsele sau serviciile în cadrul cererilor divizionare, cu plata taxei prevăzute de lege.

(2) Cererile divizionare păstrează data de depozit a cererii inițiale și, dacă este cazul, beneficiul dreptului de prioritate, dobândit potrivit art. 10 alin. (2) sau art. 11 alin. (1).

(3) Solicitantul poate cere divizarea cererii inițiale în cursul procedurii de examinare a mărcii la OSIM, până la luarea unei decizii privind înregistrarea acesteia, precum și în cursul procedurii din cadrul comisiei de contestații a OSIM sau în cursul oricărei proceduri de apel sau de recurs formulat împotriva deciziei de înregistrare a mărcii.

(4) Solicitantul va depune documentele cerute de OSIM pentru divizarea cererii inițiale și va plăti taxa legală în termen de 3 luni de la data solicitării divizării. În caz contrar, OSIM va lua act că solicitantul a renunțat la divizarea cererii inițiale.

Punere în aplicare CAPITOLUL III prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 :

CAPITOLUL II Cererea de înregistrare a unei mărci

ARTICOLUL 10 Prezentarea și conținutul cererii (1) Cererea de înregistrare a mărcii se întocmește într-un singur exemplar, pe un formular-tip.

(2) Cererea trebuie să conțină următoarele elemente:

a) solicitarea expresă de înregistrare a unei mărci;

b) numele și prenumele sau denumirea, precum și adresa ori sediul solicitantului;

c) când solicitantul este cetățean străin, denumirea statului căruia acesta îi aparține, denumirea statului în care solicitantul își are domiciliul sau, după caz, denumirea statului în care solicitantul are o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;

d) când solicitantul este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum și denumirea statului a cărui legislație îi guvernează statutul organic;

e) când solicitantul are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;

f) în cazul în care se revendică, conform art. 10 alin. (2) din lege, o prioritate dintr-o cerere anterioară, o declarație de invocare a dreptului de prioritate, cu indicarea statului și a datei primului depozit;

g) în cazul în care se revendică, conform art. 11 alin. (1) din lege, o prioritate rezultând din prezentarea produselor sau serviciilor într-o expoziție și solicitantul dorește să beneficieze de o protecție temporară, o declarație de invocare a priorității de expoziție, cu indicarea locului și a denumirii expoziției, precum și a datei introducerii produselor sau serviciilor în expoziție;

h) când solicitantul revendică culoarea, ca element distinctiv al mărcii, o declarație în acest sens, precum și indicarea numelui sau codului culorii sau a culorilor revendicate, iar pentru fiecare culoare, indicarea părților principale ale mărcii care are această culoare;

i) când marca are o grafică deosebită sau este figurativă, descrierea acesteia;

j) când marca este tridimensională, o declarație în acest sens;

k) când marca se compune, în tot sau în parte, din alte caractere decât cele latine ori din alte cifre decât cele arabe și romane, o transliterare a acestor caractere și cifre;

l) când marca se compune, în tot sau în parte, dintr-unul ori mai multe cuvinte într-o altă limbă decât limba română, o traducere a acestora;

m) indicarea denumirii produselor sau serviciilor pentru care înregistrarea mărcii este cerută, grupate conform "Clasificării de la Nisa", precedată de numărul clasei căreia denumirea îi aparține;

n) semnătura solicitantului sau a mandatarului său, după caz.

- (3) Cererea va fi însoțită de reproducerea grafică sau fotografică a mărcii, în dimensiuni de maximum 8/8 cm.
- (4) Când cererea conține o declarație indicând că marca este tridimensională, solicitantul va anexa reproducerea grafică sau fotografică a mărcii.
- (5) Reproducerea furnizată, conform alin. (4), poate, la alegerea solicitantului, să constea într-o singură vedere sau în cel mult 3 vederi diferite ale mărcii.
- (6) În cazul reproducerii unei mărci tridimensionale care nu redă în mod suficient detaliile mărcii, Serviciul mărci OSIM poate solicita furnizarea unui număr de cel mult 6 vederi diferite ale mărcii și o descriere a acestei mărci.
- (7) Când cererea conține o declarație indicând că marca este hologramă, solicitantul va depune o reproducere a mărcii care va consta într-o singură vedere a semnului ce redă efectul holografic în integralitatea sa (hograma în sine) ori, la alegerea solicitantului, în mai multe vederi ale hologramei din diferite unghiuri.
- (8) Când reproducerea, constând într-un desen unic sau o serie de desene, nu reprezintă holograma cu precizie, OSIM poate să ceară solicitantului ca acesta să furnizeze și o descriere a mărcii holograme.
- (9) Dovada de plată a taxelor de depunere și de publicare a cererii se depune odată cu depunerea cererii sau în cel mult 3 luni de la această dată și se verifică în examinarea de fond.
- (10) Documentele de plată a taxelor trebuie să conțină expres datele necesare pentru identificarea cererii de marcă.
- (11) Cererea de înregistrare a mărcii va fi completată suplimentar cu următoarele documente, după caz:
- când solicitantul dorește să beneficieze, conform art. 10 alin. (2) din lege, de prioritatea unei cereri anterioare, un document care să certifice data constituirii primului depozit al mărcii, eliberat de o altă administrație națională, însoțit de traducerea conformă cu originalul, în limba română;
 - când solicitantul dorește să beneficieze de o prioritate de expoziție ca urmare a expunerii mărcii într-o expoziție oficial recunoscută, se va depune un document care să ateste că mărcile au fost aplicate la produsele sau serviciile prezentate în expoziție și care să menționeze data introducerii acestora în expoziție, eliberat de organizatorul expoziției, însoțit de traducerea documentului în limba română;
 - procura sub semnătură privată de reprezentare a solicitantului în fața OSIM, întocmită în limba română sau însoțită de traducerea acesteia în limba română;
 - regulamentul de folosire a mărcii colective;
 - regulamentul de folosire a mărcii de certificare;
 - documentul din care să rezulte exercitarea legală a activității de certificare sau dovada înregistrării mărcii de certificare în țara de origine.
- (12) În aplicarea alin. (11) lit. b), solicitantul va depune certificatul de prioritate de expoziție care va conține cel puțin următoarele informații:
- numele manifestării expoziționale la care s-a participat;
 - locul și perioada desfășurării expoziției;
 - organizatorul expoziției, datele de identificare ale acestuia și semnătura;
 - lista de produse și/sau servicii care s-au prezentat publicului sub marca respectivă, precum și momentul introducerii acesteia în expoziție;
 - numele și semnătura persoanei autorizate din partea organizatorului care certifică autenticitatea documentului;
 - data eliberării certificatului.

ARTICOLUL 11 Lista cuprinzând produse și servicii (1) Lista cuprinzând produsele și serviciile pentru care protecția mărcii este solicitată trebuie să fie stabilită în termeni preciși, astfel încât denumirea produselor și serviciilor să permită clasificarea fiecărui produs sau serviciu numai într-o singură clasă a Clasificării de la Nisa.

(2) Dacă este necesar, Serviciul mărci OSIM, în procedura de examinare preliminară a cererii de înregistrare a mărcii, procedează la clasificarea listei depuse în conformitate cu Clasificarea de la Nisa și notifică solicitantului lista de produse și/sau servicii clasificată, precum și taxa prevăzută de lege pentru această procedură efectuată.

(3) Când lista produselor/serviciilor este depusă de solicitant deja clasificată conform Clasificării de la Nisa, OSIM procedează la verificarea clasificării listei depuse, iar în cazul unor erori îi comunică solicitantului varianta corectă, urmând ca acesta să achite taxa de reclassificare efectuată.

(4) Produsele și serviciile nu pot fi considerate ca asemănătoare pe motiv că figurează în aceeași clasă și nici nu pot fi considerate ca fiind diferite, pe motiv că figurează în clase diferite ale Clasificării de la Nisa;

CAPITOLUL IV

Procedura de înregistrare a mărcii

Art. 16. - (1) În termen de o lună de la data primirii cererii de înregistrare a mărcii, OSIM examinează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 9 alin. (1) și, în caz afirmativ, atribuie dată de depozit cererii.

(2) Dacă cererea nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 9 alin. (1), OSIM va notifica solicitantului lipsurile cererii, acordând un termen de 3 luni pentru depunerea completărilor. În cazul în care solicitantul completează în termen lipsurile notificate de OSIM, data depozitului este aceea la care cererea de înregistrare a mărcii a fost completată conform art. 9 alin. (1). În caz contrar, cererea se respinge.

(3) Dacă taxa de înregistrare și examinare a cererii nu este plătită în termenul prevăzut la art. 14, OSIM poate acorda solicitantului, pentru motive întemeiate, încă un termen de două luni.

(4) În cazul neplătii taxelor în termen se consideră că solicitantul a renunțat la înregistrarea mărcii și cererea se respinge.

Art. 17. - Cererea de înregistrare a mărcii având dată de depozit se publică, în format electronic, în maximum 7 zile de la data depunerii, în condițiile prevăzute de regulamentul*) de aplicare a prezentei legi.

*) A se vedea nota de subsol de la art. 9 alin. (4).

Art. 18. - În termen de două luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii, conform art. 17, orice persoană interesată poate formula observații privind cererea de înregistrare a mărcii pentru motivele absolute de refuz prevăzute la art. 5.

Art. 19. - (1) În termen de două luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii, conform art. 17, orice persoană interesată poate formula opoziție la înregistrarea mărcii pentru motivele relative de refuz prevăzute la art. 6.

(2) Opozițiile trebuie să fie formulate în scris, motivat și cu plata taxei prevăzute de lege.

(3) La cererea solicitantului, titularul mărcii care a formulat opoziția prezintă OSIM dovada că:

a) în cursul unei perioade de 5 ani care precedă data publicării mărcii asupra căreia s-a formulat opoziția, marca anterioară a făcut obiectul unei folosiri efective pe teritoriul României pentru produsele și serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată;

b) există motive justificate pentru neutilizarea mărcii cu privire la care s-a făcut opoziție.

(4) În cazul neplății taxelor legale pentru opoziție, se consideră că aceasta nu a fost făcută.

Art. 20. - (1) OSIM notifică solicitantului cererii de înregistrare a mărcii, de îndată, opoziția formulată, indicând numele persoanei care a formulat-o, precum și motivele opoziției privind înregistrarea mărcii.

(2) În termen de 30 de zile de la data notificării opoziției, solicitantul poate prezenta punctul său de vedere.

(3) Soluționarea opoziției poate fi suspendată în următoarele situații:

a) când se bazează pe o cerere de înregistrare a mărcii, până la înregistrarea acesteia;

b) marca opusă face obiectul unei acțiuni în anulare sau de decădere, până la soluționarea definitivă a cauzei.

(4) În cursul suspendării, în orice moment, solicitantul sau oponentul poate solicita reluarea soluționării opoziției, dacă motivul de suspendare nu mai subsistă.

Art. 21. - (1) Opoziția formulată cu privire la cererea de înregistrare a mărcii publicată se soluționează de o comisie din cadrul Serviciului mărci și indicații geografice al OSIM, potrivit regulamentului*) de aplicare a prezentei legi.

*) A se vedea nota de subsol de la art. 9 alin. (4).

(2) Comisia emite un aviz de admitere sau de respingere a opoziției, care este avut în vedere la examinarea pe fond.

Art. 22. - (1) OSIM examinează pe fond cererea de înregistrare a mărcii și hotărăște admiterea înregistrării mărcii, în tot sau în parte, ori respingerea cererii de înregistrare a mărcii, în termen de maximum 6 luni de la publicarea acesteia, sub condiția achitării taxelor de înregistrare și de examinare a cererii prevăzute de lege.

(2) Abrogat prin alineatul din Ordonanță de urgență nr. 28/2014 începând cu 26.05.2014.

(3) OSIM examinează:

a) calitatea solicitantului, conform art. 3 lit. h) și j), după caz;

b) condițiile prevăzute la art. 12 alin. (1) și (2), dacă în cerere se invocă o prioritate;

c) motivele de refuz prevăzute la art. 5 alin. (1) și, dacă este cazul, observațiile formulate.

(4) În cazul în care au fost formulate opoziții cu privire la cererea de înregistrare a mărcii pentru motivele de refuz prevăzute la art. 6, avizul comisiei prevăzute la art. 21 alin. (1) este obligatoriu la examinarea pe fond.

(5) În cazul nerespectării termenelor prevăzute la alin. (1) și (2), OSIM este obligat la restituirea taxelor percepute.

Art. 23. - (1) Când un element neesențial al mărcii este lipsit de caracter distinctiv și dacă acest element este de natură să creeze îndoiele asupra întinderii protecției mărcii, OSIM cere solicitantului să declare, în termen de două luni de la data notificării, că nu invocă un drept exclusiv asupra acestui element. Declarația se publică odată cu marca înregistrată.

(2) În lipsa declarației prevăzute la alin. (1) cererea de înregistrare a mărcii se respinge.

Art. 24. - (1) Examinarea motivelor de refuz privind marca notorie se face potrivit unor criterii, cum ar fi:

a) gradul de distinctivitate, inițială sau dobândită, a mărcii notorii în România;

b) durata și întinderea utilizării în România a mărcii notorii în legătură cu produsele și serviciile pentru care o marcă se solicită a fi înregistrată;

c) durata și întinderea publicității mărcii notorii în România;

d) aria geografică de utilizare a mărcii notorii în România;

e) gradul de cunoaștere a mărcii notorii pe piața românească de către segmentul de public căruia i se adresează;

f) existența unor mărci identice sau similare pentru produse sau servicii identice sau similare, aparținând altei persoane decât aceea care pretinde că marca sa este notorie.

(2) Pentru examinarea motivelor de refuz, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), OSIM poate cere de la autorități publice, instituții publice, precum și de la persoane juridice de drept privat documente, în vederea stabilirii notorietății mărcii în România.

Art. 25. - Când un motiv de refuz, dintre cele prevăzute la art. 6, se aplică numai la anumite produse sau servicii pentru care înregistrarea mărcii a fost solicitată, înregistrarea va fi refuzată numai pentru aceste produse sau servicii.

Art. 26. - (1) Dacă în urma examinării cererii, potrivit prevederilor art. 22 și 24, se constată îndeplinirea condițiilor legale, OSIM decide înregistrarea mărcii. Marca se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în format electronic, în maximum două luni de la data deciziei de înregistrare, iar OSIM eliberează certificatul de înregistrare a mărcii numai după plata taxei de publicare și eliberare.

(2) Dacă cererea nu îndeplinește condițiile pentru înregistrarea mărcii, OSIM notifică aceasta solicitantului, acordându-i un termen de 3 luni în care acesta să își poată prezenta punctul de vedere ori să își retragă cererea. Termenul poate fi prelungit cu o nouă perioadă de 3 luni, la cererea solicitantului și cu plata taxei prevăzute de lege.

(3) La expirarea termenului prevăzut la alin. (2), OSIM va decide, după caz, înregistrarea mărcii, respingerea cererii de înregistrare a mărcii ori va lua act de retragerea cererii.

Art. 27. - (1) Solicitantul poate, în orice moment, să își retragă cererea de înregistrare a mărcii sau să își limiteze lista de produse sau de servicii. Când marca a fost deja publicată, retragerea sau limitarea se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

(2) Cererea de înregistrare a mărcii poate fi modificată, la cererea solicitantului, numai pentru rectificarea numelui sau a adresei solicitantului ori pentru alte rectificări ce nu afectează esențial marca sau nu extind lista de produse ori de servicii.

(3) Orice modificare cerută de solicitant până la înregistrare, care afectează substanțial marca ori lista de produse sau de servicii, trebuie să facă obiectul unei noi cereri de înregistrare a mărcii.

Art. 28. - În cursul procedurii de înregistrare a mărcii, OSIM poate cere solicitantului lămuririle și actele pe care le consideră

necesare, dacă există o îndoială asupra exactității sau a conținutului elementelor cererii de înregistrare a mărcii.

Art. 29. - (1) OSIM înscrie, de îndată, în Registrul mărcilor acele mărci pentru care s-a luat o decizie de înregistrare.

- (2) Înscrierea înregistrării mărcii în Registrul mărcilor este supusă taxelor prevăzute de lege.
- (3) După înscrierea în Registrul mărcilor, OSIM eliberează certificatul de înregistrare a mărcii.
- (4) Registrul mărcilor este public.

*Punere în aplicare CAPITOLUL IV prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 :
CAPITOLUL III Procedura de înregistrare a mărcii*

ARTICOLUL 12 Depunerea cererii de înregistrare a mărcii la OSIM (1) Înregistrarea unei mărci se solicită la OSIM de către persoane fizice sau juridice de drept public sau de drept privat, direct ori printr-un mandatar.

(2) Depunerea unei cereri de înregistrare a unei mărci la OSIM se poate face:

- a) direct și cu confirmare de primire la Registratura generală a OSIM;
- b) prin poștă, trimisă recomandat cu confirmare de primire, sau prin fax;
- c) pe cale electronică, on-line în pagina de internet a OSIM.

(3) Biroul primiri cereri de înregistrare menționează pe cerere anul, luna și ziua primirii și înscrie cererea în ordinea primirii. Cererile primite la OSIM, după orele legale de lucru, în zilele de repaus săptămânal sau de sărbătoare legală, se înscriu în prima zi lucrătoare.

(4) Biroul primiri cereri de înregistrare transmite de îndată cererea de înregistrare a mărcii Serviciului mărci pentru a fi examinată.

ARTICOLUL 13 Constituirea depozitului reglementar (1) Serviciul mărci examinează cererea de înregistrare a mărcii pentru a constata dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru constituirea depozitului reglementar.

(2) Data depozitului reglementar este data depunerii la OSIM a cererii de înregistrare a mărcii redactată în limba română, conținând:

- a) solicitarea expresă de înregistrare a unei mărci;
- b) datele de identificare ale solicitantului sau, după caz, ale mandatarului;
- c) o listă de produse și/sau servicii pentru care înregistrarea mărcii este solicitată;
- d) o reproducere grafică suficient de clară a mărcii a cărei înregistrare este solicitată;
- e) dovada achitării taxelor de depunere și, respectiv, de publicare a cererii de înregistrare a mărcii.

(3) În termen de 7 zile de la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii la OSIM, oficiul examinează dacă cererea îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (2), atribuie dată de depozit și publică cererea conform art. 16.

(4) Serviciul Mărci OSIM verifică lista de produse și servicii din punctul de vedere al concordanței cu Clasificarea de la Nisa, iar în cazul în care marca conține și un element figurativ, clasifică elementul figurativ în concordanță cu Clasificarea de la Viena.

(5) În cazul în care din cererea de înregistrare a mărcii lipsesc unele dintre elementele prevăzute la alin. (2), OSIM notifică solicitantului lipsurile constatate. Dacă solicitantul completează lipsurile în termen de 3 luni de la data notificării, data depozitului va fi data la care toate aceste elemente au fost comunicate la OSIM.

(6) În cazul în care solicitantul nu completează cererea în termenele prevăzute la art. 16 din lege, OSIM va decide respingerea cererii de înregistrare a mărcii, iar dacă taxele de publicare și examinare a cererii au fost plătite, le va restitui solicitantului.

(7) În cazul în care solicitantul cererii de înregistrare a mărcii este din afara Uniunii Europene sau a Spațiului Economic European și nu a desemnat în formularul cererii un mandatar, OSIM constată că nu sunt îndeplinite condițiile de constituire a depozitului reglementar și acordă un termen de 3 luni pentru completarea cererii.

(8) Notificarea privind atribuirea datei de depozit reglementar se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la emiterea acesteia.

(9) Pentru orice alte lipsuri ale cererii de înregistrare a mărcii, dacă solicitantul nu completează cererea în termenul notificat de OSIM, cererea se respinge.

ARTICOLUL 14 Divizarea cererii de înregistrare a mărcii (1) Solicitantul poate cere divizarea cererii de înregistrare a mărcii, declarând că în cazul produselor sau serviciilor enumerate în cererea divizionară cererea de înregistrare a mărcii trebuie să fie tratată ca o cerere separată.

(2) Cererea divizionară va conține elementele prevăzute la art. 9 alin. (2) din lege și va fi supusă taxei legale.

(3) Cererea divizionară păstrează data de depozit și/sau de prioritate din cererea inițială.

(4) Declarația privind divizarea unei cereri de înregistrare a mărcii este irevocabilă.

ARTICOLUL 15 Priorități revendicate (1) Dacă este revendicată prioritatea unui sau unor depozite anterioare în aplicarea art. 10 alin. (2) din lege, solicitantul dispune de un termen de 3 luni, cu începere de la data cererii de înregistrare a mărcii, pentru a comunica la OSIM documentul eliberat de administrația națională care atestă prioritatea invocată, din care să rezulte numărul de dosar atribuit cererii anterioare ori numărul înregistrării anterioare și traducerea vizată la art. 10 alin. (11) lit. a).

(2) Dacă o prioritate de expoziție, în sensul art. 11 din lege, este revendicată, solicitantul dispune de un termen de 3 luni, cu începere de la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii, pentru a comunica la OSIM documentele prevăzute la art. 10 alin. (11) lit. b).

ARTICOLUL 16 Publicarea cererii (1) Cererile de înregistrare a mărcilor pentru care se constată că sunt îndeplinite condițiile legale primesc dată de depozit și se publică în BOPI, în format electronic, în termen de 7 zile, conform prevederilor art. 17 din lege.

(2) Publicarea cererii de înregistrare a mărcii în format electronic se va face pe pagina de internet a OSIM și va conține:

- a) numele sau denumirea și adresa ori sediul solicitantului;
- b) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;
- c) reproducerea mărcii și, după caz, mențiunea "color", cu indicarea culorii sau culorilor revendicate;
- d) lista de produse și servicii, pe clase, conform Clasificării de la Nisa;
- e) indicele clasificării de la Viena;
- f) data de depozit și numărul de depozit;
- g) indicații privind prioritatea invocată;
- h) mențiunea că marca este colectivă sau de certificare, dacă este cazul;
- i) data publicării cererii.

(3) Dacă publicarea unei mărci comportă, din motive imputabile OSIM, o eroare sau anumite lipsuri, OSIM procedează la rectificarea din oficiu ori la cererea solicitantului. Rectificarea nu va fi supusă niciunei taxe și se publică în BOPI.

ARTICOLUL 17 Observația (1) Orice persoană interesată poate formula, în termenul prevăzut de art. 18 din lege, o observație privind

cererea de înregistrare a mărcii, pentru oricare dintre motivele absolute de refuz prevăzute la art. 5 din lege.

(2) Observația trebuie formulată în scris cu indicarea numărului cererii de înregistrare la care se referă și nu este supusă niciunei taxe.

(3) În cadrul procedurii Observației, persoana menționată la alin. (1) nu poate dobândi calitatea de parte în procedura de examinare a cererii și nu va primi nicio comunicare din partea OSIM.

(4) Observația formulată poate fi notificată solicitantului, care poate prezenta comentarii în procedura de examinare a cererii.

(5) Observația se analizează în cadrul procedurii de examinare a cererii de înregistrare.

ARTICOLUL 18 Opoziția (1) Orice persoană interesată poate formula opoziție pentru motivele relative de refuz, prevăzute la art. 6 din lege. Opoziția și observația nu pot face obiectul unui act comun de sesizare a OSIM. Argumente referitoare la motive absolute de refuz sunt inadmisibile în cadrul procedurii de opoziție.

(2) Actul de opoziție trebuie să conțină:

a) indicații privind cererea de înregistrare a mărcii împotriva căreia se formulează opoziția, respectiv numărul cererii de înregistrare a mărcii, numele sau denumirea solicitantului cererii, mențiunea produselor și serviciilor împotriva cărora se formulează opoziția;

b) indicații privind marca sau dreptul anterior dobândit pe care se întemeiază opoziția;

c) o reprezentare și, după caz, o descriere a mărcii anterioare sau a altui drept anterior, respectiv o copie a certificatului de înregistrare a mărcii opuse și orice alt document care să certifice că oponentul este deținătorul dreptului anterior invocat;

d) produsele și serviciile pentru care marca anterioară a fost înregistrată sau cerută la înregistrare ori pentru care marca anterioară este notoriu cunoscută sau se bucură de renume în România;

e) mențiuni privind calitatea și interesul persoanei care formulează opoziția;

f) o prezentare detaliată asupra motivelor invocate în susținerea opoziției, precum și temeiul legal invocat;

g) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului, dacă este cazul; în situația în care opoziția este formulată printr-un mandatar, este necesar ca odată cu actul de opoziție să se depună și procura de reprezentare semnată de oponent.

(3) Dacă opoziția este formulată pentru motivul existenței unei mărci anterioare, actul de opoziție trebuie să fie însoțit de dovezi de înregistrare a mărcii, cum ar fi certificatul de înregistrare sau, după caz, documente care să dovedească notorietatea mărcilor; dacă opoziția este fondată pe existența oricărui alt drept anterior dobândit, actul de opoziție trebuie să fie însoțit de acte care să dovedească dobândirea și întinderea protecției acestui drept.

(4) Pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin. (2) lit. f) și g), persoana care a formulat opoziție poate solicita OSIM acordarea unui termen de cel mult două luni; acest termen va putea fi acordat cu condiția ca la data solicitării termenului persoana care a formulat opoziția să fi achitat o taxă în același quantum cu cel prevăzut de lege în cazul prelungirii termenului cerut de solicitant pentru a răspunde la o notificare a OSIM. Dacă în termenul acordat cerințele nu sunt îndeplinite, Comisia de opoziții OSIM va soluționa opoziția pe baza actelor de la dosar.

(5) Pentru cererile de înregistrare națională a mărcilor termenul pentru formularea opoziției curge de la data publicării acestora în format electronic în BOPI, iar pentru cererile de înregistrare internațională a mărcilor, termenul pentru formularea opoziției curge de la publicarea acestora, în format electronic în Gazeta OMPI.

(6) OSIM comunică opoziția solicitantului și îl invită să depună punctul său de vedere în termenul prevăzut la art. 20 alin. (2) din lege. În cazul în care opozantul depune prezentarea detaliată a motivelor opoziției, OSIM comunică solicitantului această prezentare, acordând un termen de 30 de zile pentru formularea unui punct de vedere.

(7) La cererea solicitantului, deusă la OSIM nu mai târziu de data la care expiră termenul prevăzut la art. 20 alin. (2) din lege, titularul mărcii opuse va prezenta OSIM dovada că:

a) în cursul unei perioade de 5 ani care precedă data publicării mărcii asupra căreia s-a formulat opoziția, marca anterioară a făcut obiectul unei folosiri efective pe teritoriul României, în cazul mărcilor protejate pe cale națională sau al mărcilor protejate pe cale internațională, valide în România, ori cel puțin pe teritoriul unui stat membru UE ori Spațiu Economic European în cazul mărcilor comunitare, pentru produsele și serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată sau este considerată notorie;

b) există motive justificate pentru neutilizarea mărcii opuse.

(8) În lipsa dovezilor de folosire a mărcii opuse, în maximum 30 de zile de la data notificării transmise de OSIM oponentului, actul de opoziție va fi respins.

(9) Dovezile de folosire a mărcii opuse pot fi: ambalaje, etichete, cataloage, facturi, fotografii, anunțuri în jurnale, declarații scrise etc.

(10) Dacă solicitantul nu răspunde în termenul legal, OSIM poate decide asupra opoziției bazându-se numai pe documentele aflate la dosar. La cererea solicitantului, OSIM poate acorda o prelungire de cel mult 30 de zile a termenului pentru răspunsul la opoziție.

(11) Opoziția formulată conform art. 19 din lege se soluționează de o comisie formată din 3 specialiști desemnați de șeful Serviciului mărci, dintre care unul va fi examinatorul căruia i s-a repartizat cererea de înregistrare a mărcii.

(12) Comisia emite un aviz de admitere sau de respingere, în tot ori în parte, a opoziției care este obligatoriu la examinarea de fond și care se va regăsi menționat în hotărârea de admitere sau respingere la înregistrare a mărcii.

ARTICOLUL 19 Determinarea și dovedirea notorietății (1) Pentru a aprecia dacă o marcă este notorie este suficient ca aceasta să fie larg cunoscută:

a) pe teritoriul României; și

b) pentru segmentul de public din România căruia se adresează produsele sau serviciile pentru care marca este utilizată.

(2) În sensul alin. (1) lit. b), segmentul de public va fi stabilit pe baza următoarelor elemente:

a) categoria de consumatori vizată pentru produsele sau serviciile la care se referă marca; identificarea categoriei de consumatori se face pe grupe de consumatori ai unor anumite produse sau servicii în legătură cu care marca este utilizată;

b) rețelele de distribuire a produselor sau serviciilor la care se referă marca.

(3) La opoziție sunt examinate motivele de refuz privind mărcile notorii, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 24 din lege. OSIM poate cere de la autoritățile publice, instituțiile publice, precum și de la persoane juridice de drept privat documente în vederea aprecierii notorietății în România.

(4) În aplicarea criteriului prevăzut la art. 24 lit. c) din lege, gradul de cunoaștere al unei mărci de către public poate fi apreciat în funcție de promovarea acesteia, inclusiv publicitatea și promovarea la târguri sau expoziții a produselor ori serviciilor la care se aplică marca.

(5) Notorietatea unei mărci poate fi dovedită prin orice mijloc de probă.

(6) În susținerea notorietății unei mărci pe teritoriul României pot fi prezentate acte cum ar fi cele privind:

a) comercializarea sau punerea în vânzare a produselor ori prestarea de servicii sub marca notoriu cunoscută;

b) importul sau exportul produselor pe care marca notorie este aplicată;

c) publicitatea sau reclama produselor și serviciilor sub marca notoriu cunoscută în România etc.

ARTICOLUL 20 Procedura de examinare a cererii de înregistrare a mărcii (1) OSIM examinează cererea de înregistrare a mărcii în termen de maximum 6 luni, cu condiția achitării taxei de examinare.

(2) Dacă după constituirea depozitului reglementar și publicarea cererii se constată că taxa de examinare și, după caz, taxa de reclasificare nu sunt achitate, OSIM acordă solicitantului un termen de 3 luni pentru regularizarea plății. Pentru motive întemeiate, la cererea solicitantului, OSIM poate acorda încă un termen de două luni.

(3) În cazul în care taxa de examinare nu a fost achitată în termenul prevăzut la alin. (2), OSIM va decide respingerea cererii de înregistrare a mărcii.

(4) Examinarea de fond a cererii de înregistrare a mărcii se efectuează în baza prevederilor art. 22 alin. (3) și (4) din lege.

(5) În cazul în care în urma examinării motivelor absolute de refuz rezultă că există unul dintre motivele legale care împiedică înregistrarea mărcii, OSIM transmite solicitantului un Aviz de refuz provizoriu, invitându-l să își prezinte într-un termen de 3 luni un punct de vedere asupra acestui refuz. Termenul acordat poate fi prelungit cu o nouă perioadă de 3 luni la cererea solicitantului, cu condiția plății taxei legale.

(6) În cazul în care solicitantul nu răspunde în termen la avizul de refuz provizoriu sau argumentele prezentate nu sunt în măsură să înlăture motivele de refuz, OSIM va decide, după caz, limitarea listei de produse/servicii sau respingerea cererii de înregistrare a mărcii.

(7) În cazul în care răspunsul solicitantului la avizul de refuz provizoriu conține argumente și motive temeinice privind înregistrarea mărcii, acestea pot fi admise. În această situație Serviciul mărci OSIM poate decide înregistrarea mărcii.

(8) Dacă față de cererea de înregistrare a mărcii a fost formulată o opoziție fondată pe motivele relative de refuz prevăzute de art. 6 din lege, aceasta se soluționează de către Comisia de opoziții care emite un aviz de admitere sau respingere a opoziției, care va fi avut în vedere, în mod obligatoriu, în examinarea de fond.

(9) OSIM finalizează examinarea cererii de înregistrare a mărcii, în baza răspunsului primit de la solicitant și a avizului Comisiei de opoziții, dacă este cazul, și emite o decizie de admitere sau respingere a cererii de înregistrare.

(10) Decizia OSIM de înregistrare a mărcii sau de respingere a cererii de înregistrare a mărcii se comunică solicitantului în termen de maximum 7 zile de la luarea acesteia, iar în cazul mărcilor care au avut opoziții, și opozantului.

(11) În maximum două luni de la data deciziei de admitere a cererii de înregistrare, marca se publică în BOPI.

(12) Solicitantul cererii de înregistrare poate cere examinarea cu urgență a cererii sale, potrivit art. 22 alin. (2) din lege, cu condiția achitării taxei.

(13) Dacă în cursul examinării cererii de înregistrare a mărcii intervin proceduri prevăzute de lege, cum sunt opoziții sau notificări în urma examinării motivelor absolute de refuz, acestea prelungesc corespunzător termenelor prevăzute de art. 22 din lege și OSIM nu mai este ținut să restituie taxa de examinare.

(14) În cadrul procedurii de examinare a motivelor absolute de refuz la înregistrarea mărcii, sunt refuzate la înregistrare semnele conținând embleme sau părți din emblema europeană a cărui titular este Consiliul European.

(15) Deciziile OSIM privind cererile de înregistrare a mărcilor se iau de către examinatorul dosarului în cauză.

(16) În cazul în care o opoziție a fost formulată, Comisia de examinare cu componența prevăzută la art. 18 alin. (11) va emite un aviz de admitere sau respingere a opoziției.

ARTICOLUL 21 Înregistrarea mărcii (1) Când cererea de înregistrare a mărcii respectă condițiile legale de înregistrare și dacă nicio opoziție nu a fost formulată în termenul prevăzut la art. 19 alin. (1) din lege ori când a fost emis un aviz de respingere a opoziției, OSIM decide înregistrarea și înscrierea mărcii în Registrul mărcilor.

(2) Publicarea înregistrării mărcii în BOPI se face cu mențiunea următoarelor elemente:

a) numele sau denumirea și adresa ori sediul solicitantului;

b) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;

c) reproducerea mărcii și, după caz, mențiunea "color", cu indicarea culorii sau culorilor revendicate, iar pentru mărcile care conțin și elemente figurative, cu indicarea indicelui de clasificare a elementelor figurative;

d) lista de produse și servicii, pe clase, conform Clasificării de la Nisa;

e) data de depozit și numărul de depozit, precum și numărul de marcă;

f) indicații privind prioritatea invocată și recunoscută;

g) mențiunea că marca este colectivă sau de certificare, dacă este cazul, inclusiv regulamentul de folosire;

h) mențiunea că marca a dobândit un caracter distinctiv înainte de data cererii de înregistrare a mărcii, ca urmare a folosirii acesteia, dacă este cazul;

i) declarația conform căreia solicitantul nu invocă un drept exclusiv asupra unui element al mărcii, în cazul prevăzut de art. 23 alin. (1) din lege.

(3) Când o decizie de respingere a unei cereri de înregistrare a unei mărci a fost desființată printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, partea interesată comunică la OSIM hotărârea în vederea publicării acesteia în BOPI.

(4) Dacă după ce a fost publicată o marcă este respinsă la înregistrare sau anulată printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, această hotărâre se publică în BOPI.

ARTICOLUL 22 Înscrierea înregistrării mărcii în Registrul mărcilor (1) Marca înregistrată în condițiile art. 22 alin. (1) din lege se înscrie în Registrul mărcilor.

(2) Înscrierea înregistrării mărcii în Registrul mărcilor, publicarea acesteia, precum și eliberarea certificatului de înregistrare al mărcii sunt supuse unei singure taxe în cuantumul prevăzut la nr. crt. 8 din anexa nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 41/1998 privind taxele în domeniul protecției proprietății industriale și regimul de utilizare a acestora, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Titularul poate solicita eliberarea de copii ale certificatului de înregistrare, conform cu originalul, cu plata taxei legale; duplicate pot fi cerute numai dacă se face dovada unui anunț public de pierdere a certificatului inițial și a achitării taxei legale de eliberare a certificatului.

CAPITOLUL V

Durata, reînnoirea și modificarea înregistrării mărcii

Art. 30. - (1) Înregistrarea mărcii produce efecte cu începere de la data depozitului reglementar al mărcii, pentru o perioadă de 10 ani.

(2) La cererea titularului, înregistrarea mărcii poate fi reînnoită la împlinirea fiecărui termen de 10 ani, cu plata taxei prevăzute de lege.

(3) Cererea de reînnoire a înregistrării mărcii poate fi făcută înainte de expirarea duratei de protecție în curs, dar nu mai devreme de 3 luni înainte de expirarea acestei durate.

(4) Reînnoirea înregistrării mărcii operează începând cu ziua imediat următoare expirării duratei de protecție în curs.

(5) Taxa pentru reînnoirea înregistrării mărcii este datorată odată cu cererea de reînnoire; taxa poate fi plătită și în următoarele 6 luni de la expirarea duratei de protecție, cu majorarea prevăzută de lege.

(6) Neplata taxei în condițiile prevăzute la alin. (5) este sancționată cu decăderea titularului din dreptul la marcă.

Art. 31. - (1) Cererea de reînnoire a înregistrării mărcii va conține:

- a) solicitarea expresă a reînnoirii înregistrării mărcii;
- b) datele de identificare a titularului și, dacă este cazul, numele și domiciliul, respectiv sediul mandatarului;
- c) numărul de înregistrare a mărcii în Registrul mărcilor;
- d) data depozitului reglementar al cererii de înregistrare a mărcii.

(2) Când titularul solicită reînnoirea numai pentru o parte din produsele și serviciile înscrise în Registrul mărcilor, acesta va indica și numele acelor produse sau servicii pentru care se solicită reînnoirea înregistrării mărcii.

Art. 32. - (1) Dacă OSIM constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru reînnoirea înregistrării mărcii, notifică aceasta titularului, care poate prezenta un răspuns în termen de 3 luni de la primirea notificării; în lipsa unui răspuns în termen, cererea de reînnoire a înregistrării mărcii se respinge.

(2) Solicitantul cererii de reînnoire poate contesta decizia de respingere a reînnoirii înregistrării, în termenul și cu procedura prevăzute la [art. 86](#).

Art. 33. - (1) Reînnoirea înregistrării mărcii se înscrie în Registrul mărcilor și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în termen de maximum 3 luni de la depunerea la OSIM a cererii de reînnoire.

(2) Înscriserea reînnoirii mărcii în Registrul mărcilor este supusă taxelor prevăzute de lege.

(3) OSIM eliberează titularului un certificat de reînnoire a înregistrării mărcii.

Art. 34. - (1) Pe durata protecției mărcii, titularul poate solicita la OSIM, cu plata taxei prevăzute de lege, introducerea de modificări neesențiale ale unor elemente ale mărcii, sub condiția ca acestea să nu afecteze caracterul distinctiv al mărcii; lista de produse și servicii nu poate fi extinsă.

(2) OSIM va înscrie în Registrul mărcilor modificările introduse, conform alin. (1), și va publica marca, astfel cum a fost modificată.

Art. 35. - În tot cursul perioadei de protecție a mărcii, titularul acesteia poate solicita OSIM, cu plata taxei prevăzute de lege, înscrierea modificărilor intervenite cu privire la numele, denumirea, adresa sau sediul titularului în Registrul mărcilor. Modificările înscrise în Registrul mărcilor se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

*Punere în aplicare CAPITOLUL V prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 :
CAPITOLUL VI Modificări*

ARTICOLUL 28 Modificarea cererii de înregistrare a mărcii (1) O solicitare pentru modificarea unei cereri de înregistrare a unei mărci trebuie să conțină următoarele elemente:

- a) numărul cererii de înregistrare a mărcii;*
- b) numele sau denumirea și adresa ori sediul solicitantului;*
- c) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului, dacă este cazul;*
- d) indicarea elementului din cerere care trebuie modificat, precum și elementul care trebuie să figureze ca urmare a modificării cererii;*
- e) dacă modificarea vizează reprezentarea mărcii, o reproducere a mărcii modificată.*

(2) Solicitarea de modificare a unei cereri de înregistrare a unei mărci va fi luată în considerare numai după efectuarea plății taxei legale; în caz contrar, solicitarea de modificare a cererii nu produce efecte.

(3) OSIM poate acorda un termen de o lună pentru remedierea iregularităților privind solicitarea de modificare a cererii; în cazul în care aceste iregularități nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM va respinge solicitarea de modificare a cererii de înregistrare a mărcii.

(4) Dacă solicitantul dorește modificarea aceluiași element în mai multe cereri este suficientă prezentarea unei singure solicitări de modificare; modificarea este supusă plății taxei legale pentru fiecare dintre cererile ce urmează a fi modificate.

(5) Solicitarea privind modificarea numelui sau adresei solicitantului/mandatarului desemnat de solicitant nu este supusă niciunei taxe în situația în care aceasta intervine independent de voința solicitantului/mandatarului.

(6) Dacă cererea conține erori materiale imputabile solicitantului, rectificarea va fi efectuată la cererea acestuia și va fi publicată în BOPI numai după prezentarea dovezii de achitare a taxei legale.

ARTICOLUL 29 Modificări privind marca înregistrată (1) O cerere de modificare a înregistrării unei mărci va conține următoarele elemente:

- a) numărul de înregistrare a mărcii;*
- b) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului mărcii;*
- c) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului, dacă este cazul;*
- d) indicarea elementului din reprezentarea mărcii a cărui modificare este solicitată, în sensul art. 34 alin. (1) din lege;*
- e) o reprezentare a mărcii modificate.*

(2) Cererea de modificare este considerată a fi depusă numai după ce plata taxei legale a fost achitată de titularul mărcii; în caz contrar, cererea este considerată ca o simplă corespondență și nu produce efecte.

(3) OSIM poate acorda un termen de o lună pentru remedierea iregularităților privind cererea de modificare a înregistrării mărcii; în cazul în care aceste iregularități nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM va respinge cererea de modificare.

(4) Când modificarea se referă la același element conținut în mai multe mărci înregistrate care aparțin aceluiași titular, este suficientă prezentarea unei singure cereri de modificare. Taxa legală va fi achitată pentru fiecare înregistrare a mărcii ce urmează a fi modificată.

(5) Dacă înregistrarea mărcii sau înregistrarea publicată comportă o eroare imputabilă OSIM, rectificarea va fi efectuată din oficiu ori la solicitarea titularului. Cererea de rectificare prezentată de titular nu va fi supusă niciunei taxe. Rectificările efectuate se publică în BOPI.

(6) Dacă înregistrarea mărcii sau înregistrarea publicată comportă o eroare imputabilă titularului, rectificarea va fi efectuată la solicitarea titularului și va fi publicată în BOPI numai după prezentarea dovezii de achitare a taxei legale.

ARTICOLUL 30 Modificarea numelui/denumirii sau adresei/sediului titularului mărcii sau mandatarului (1) O cerere de modificare a numelui/denumirii sau adresei/sediului titularului unei mărci înregistrate va conține următoarele elemente:

a) numărul de înregistrare a mărcii;

b) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului, astfel cum sunt înscrise în Registrul mărcilor;

c) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului modificate, la solicitarea acestuia;

d) dacă titularul și-a desemnat un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului.

(2) În cazul în care în cerere se menționează că titularul a desemnat un mandatar, odată cu cererea de modificare trebuie să se facă dovada depunerii procurii de reprezentare.

(3) O singură cerere poate fi prezentată pentru modificarea numelui/denumirii sau adresei/sediului în două ori mai multe înregistrări ale aceluiași titular.

(4) OSIM poate acorda un termen de o lună pentru remedierea unor iregularități din cererea de modificare a numelui/denumirii sau adresei/sediului titularului; în cazul în care aceste iregularități nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM va respinge cererea de modificare.

(5) Dispozițiile alin. (1)-(4) sunt aplicabile și cu privire la modificarea numelui/denumirii sau adresei/sediului mandatarului desemnat de titular.

(6) Când OSIM este înștiințat cu privire la modificarea denumirii adresei intervenită independent de voința titularului mărcii ori a mandatarului, pentru înscrierea modificării nu se datorează taxe.

ARTICOLUL 31 Reînnoirea înregistrării mărcii (1) O cerere de reînnoire va conține următoarele elemente:

a) solicitarea expresă de reînnoire a înregistrării mărcii;

b) dacă cererea este prezentată de titular, numele și adresa acestuia;

c) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului, dacă este cazul;

d) data depozitului reglementar al cererii de înregistrare a mărcii;

e) numărul înregistrării mărcii;

f) mențiunea că reînnoirea este cerută pentru toate produsele și serviciile la care se referă marca înregistrată sau, după caz, indicarea claselor ori produselor și serviciilor vizate de reînnoire;

g) semnătura titularului, persoanei autorizate de titular sau semnătura mandatarului, după caz;

h) dovada plății taxei legale, pentru reînnoirea înregistrării mărcii, inclusiv taxa de eliberare a certificatului de reînnoire.

(2) Dacă cererea de reînnoire prezentată în termenele prevăzute la art. 30 alin. (3) din lege nu conține unul dintre elementele prevăzute la alin. (1), OSIM notifică solicitantului iregularitățile constatate, acordând un termen de 3 luni pentru remedierea acestora.

(3) În situația în care cererea îndeplinește condițiile legale, OSIM eliberează certificatul de reînnoire și îl comunică titularului mărcii, numai dacă se face dovada achitării taxei de eliberare a certificatului.

(4) Dacă remediile notificate nu sunt efectuate în termenul acordat, cererea de înregistrare a mărcii se respinge.

CAPITOLUL VI

Drepturi conferite de marcă

Art. 36. - (1) Înregistrarea mărcii conferă titularului său un drept exclusiv asupra mărcii.

(2) Titularul mărcii poate cere instanței judecătorești competente să interzică terților să folosească, în activitatea lor comercială, fără consimțământul său:

a) un semn identic mărcii, pentru produse sau servicii identice celor pentru care marca a fost înregistrată;

b) un semn pentru care, datorită faptului că este identic sau asemănător cu o marcă și din cauză că produsele sau serviciile cărora li se aplică marca sunt identice sau similare, există un risc de confuzie în percepția publicului, incluzând riscul de asociere între semn și marcă;

c) un semn identic sau asemănător cu marca, pentru produse sau pentru servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată, când aceasta din urmă a dobândit un renume în România și dacă folosirea fără drept a semnelui ar fi în detrimentul caracterului distinctiv al mărcii ori în detrimentul renumelui acesteia.

(3) În aplicarea alin. (2), titularul mărcii poate cere să fie interzise terților, în special, următoarele acte:

a) aplicarea semnelui pe produse sau pe ambalaje;

b) oferirea produselor sau comercializarea ori deținerea lor în acest scop sau, după caz, oferirea sau prestarea serviciilor sub acest semn;

c) punerea în liberă circulație, exportul, importul, plasarea sub un regim vamal suspensiv sau economic, precum și acordarea oricărei alte destinații vamale, așa cum acestea sunt definite în reglementările vamale, produselor sub acest semn;

d) utilizarea semnelui pe documente sau pentru publicitate.

Art. 37. - (1) Solicitantul cererii de înregistrare a mărcii poate cere ca terților să le fie interzisă efectuarea actelor prevăzute la art. 36 alin. (2) numai după publicarea acesteia.

(2) Pentru actele prevăzute la alin. (1), săvârșite ulterior publicării cererii de înregistrare a mărcii, solicitantul poate cere despăgubiri, potrivit dreptului comun. Titlul pentru plata despăgubirilor este executoriu numai după data înregistrării mărcii.

(3) În cazul în care cererea de înregistrare a mărcii a fost respinsă, solicitantul nu are dreptul la despăgubiri.

Art. 38. - (1) Dreptul asupra mărcii se epuizează, iar titularul nu poate interzice altor persoane folosirea acesteia pentru produse care au fost puse în comerț în Uniunea Europeană și în Spațiul Economic European sub această marcă de titularul însuși sau cu consimțământul său.

(2) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile dacă există motive temeinice care justifică opoziția titularului la comercializarea

ulterioară a produselor, în special atunci când starea produselor este modificată sau alterată după punerea lor în comerț.

Art. 39. - (1) Titularul mărcii nu poate cere să se interzică unui terț să folosească în activitatea sa comercială:

- a) numele/denumirea sau adresa/sediul titularului;
- b) indicații care se referă la specia, calitatea, destinația, valoarea, originea geografică, perioada de fabricație a produsului sau perioada prestării serviciului sub marcă, precum și la orice alte caracteristici ale acestora;
- c) marca, dacă aceasta este necesară pentru a indica destinația produsului sau a serviciului, în special pentru accesorii sau piese detașabile.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile cu condiția ca folosirea de către un terț a elementelor prevăzute la lit. a) și c) să fie conformă bunelor practici din domeniul industrial ori comercial.

CAPITOLUL VII

Transmiterea drepturilor asupra mărcii

Art. 40. - (1) Drepturile asupra mărcii se pot transmite prin cesiune, licență sau pe cale succesorală.

(2) Este, de asemenea, considerată transmitere de drepturi și executarea silită a debitorului, titular al mărcii, efectuată în condițiile legii.

(3) Înscrierea transmiterii de drepturi asupra mărcilor aflate în litigiu se suspendă până la data rămânerii definitive a hotărârilor judecătorești cu privire la acestea.

Art. 41. - (1) Drepturile cu privire la marcă pot fi transmise prin cesiune, independent de transmiterea fondului de comerț în care aceasta este încorporată. Cesiunea trebuie făcută în scris și semnată de părțile contractante, sub sancțiunea nulității.

(2) Transmiterea prin cesiune a drepturilor asupra mărcii se poate face pentru toate produsele sau serviciile pentru care marca este înregistrată sau numai pentru o parte dintre acestea; cesiunea, chiar parțială, nu poate limita teritorial folosirea mărcii pentru produsele sau serviciile la care se referă.

(3) În cazul în care patrimoniul titularului mărcii este transmis în totalitatea sa, această transmitere are ca efect și transferul drepturilor cu privire la marcă. Transmiterea unor elemente din patrimoniul titularului nu afectează calitatea de titular al dreptului la marcă.

(4) Mărcile identice sau similare, aparținând aceluiași titular și care sunt folosite pentru produse sau servicii identice sau similare, nu pot fi transmise prin cesiune decât în totalitate și numai către o singură persoană, sub sancțiunea nulității actului de transmitere.

Art. 42. - (1) Cererea de înscriere a cesiunii va fi însoțită de actul doveditor al schimbării titularului mărcii.

(2) OSIM refuză înscrierea transmiterii cesiunii dacă rezultă în mod evident faptul că prin aceasta publicul este indus în eroare cu privire la natura, calitatea sau originea geografică a produselor sau serviciilor pentru care marca a fost înregistrată, în afară de situația în care beneficiarul transmiterii acceptă să limiteze transmiterea mărcii la produsele sau serviciile pentru care marca nu este înșelătoare.

(3) La cererea persoanei interesate și cu plata taxei prevăzute de lege, OSIM înscrie cesiunea în Registrul mărcilor și o publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. Cesiunea este opozabilă terților de la data publicării acesteia.

Art. 43. - (1) Titularul mărcii poate, în baza unui contract de licență, să autorizeze terții să folosească marca pe întreg teritoriul României sau pe o parte a acestuia, pentru toate sau numai pentru o parte dintre produsele ori serviciile pentru care marca a fost înregistrată. Licențele pot fi exclusive sau neexclusive.

(2) Titularul mărcii poate invoca drepturile conferite de marcă împotriva licențiatului care a încălcat clauzele contractului de licență, în ceea ce privește durata folosirii, aspectul mărcii și natura produselor sau a serviciilor pentru care licența a fost acordată, teritoriul pe care marca poate fi folosită, calitatea produselor fabricate sau a serviciilor furnizate de licențiat sub marca pentru care s-a acordat licența.

(3) Pe durata contractului de licență de marcă, licențiatul este obligat:

a) să folosească, pentru produsele cărora li se aplică marca, numai marca ce face obiectul contractului de licență, având totuși libertatea de a aplica pe aceste produse semne indicând că el este fabricantul acestora;

b) să pună mențiunea sub licență alături de marca aplicată pe produsele ce fac obiectul acesteia, conform contractului.

(4) Licențele se înscriu în Registrul mărcilor, cu plata taxei prevăzute de lege, și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. Licența este opozabilă terților de la data publicării acesteia.

Art. 44. - (1) Dacă în contractul de licență nu este stipulat altfel, licențiatul nu poate introduce în justiție o acțiune în contrafacere fără consimțământul titularului mărcii.

(2) Titularul unei licențe exclusive poate introduce o acțiune în contrafacere, dacă, după ce a notificat titularului mărcii actele de contrafacere de care a luat cunoștință, acesta nu a acționat în termenul solicitat de licențiat.

(3) Când o acțiune în contrafacere a fost pornită de către titular, oricare dintre licențiați poate să intervină în proces, solicitând repararea prejudiciului cauzat prin contrafacerea mărcii.

(4) Lipsa înscrierii unei licențe la OSIM nu afectează:

a) valabilitatea înregistrării mărcii care face obiect al licenței ori cu privire la protecția licenței mărcii;

b) intervenția într-o acțiune în contrafacere angajată de titular ori obținerea, în cadrul acestei proceduri, de daune-interese, ca urmare a contrafacerii unei mărci care face obiect al licenței.

(5) Înscrierea licenței nu este o condiție pentru ca folosirea unei mărci de beneficiarul licenței să poată fi considerată echivalentul unui act de utilizare de către titular, în cadrul procedurilor referitoare la dobândirea, menținerea validității ori la apărarea drepturilor cu privire la acea marcă.

Punere în aplicare CAPITOLUL VII prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 : CAPITOLUL VII Transmiterea drepturilor asupra mărcilor: cesiuni, licențe și alte drepturi

ARTICOLUL 32 Cererea de înscriere a cesiunii unei mărci (1) Cererea de înscriere a cesiunii va fi depusă la OSIM de către titular sau persoana care a devenit noul titular al mărcii înregistrate.

(2) Cererea de înscriere a cesiunii unei mărci va conține următoarele elemente:

- a) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului;
- b) numele sau denumirea și adresa ori sediul noului titular;
- c) dacă titularul are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;
- d) dacă noul titular are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;
- e) când noul titular este cetățean străin, denumirea statului al cărui cetățean este, denumirea statului în care noul titular își are domiciliul/sediul sau în care noul titular are o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;
- f) când noul titular este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum și denumirea statului a cărui legislație a servit drept cadru pentru constituirea persoanei juridice;
- g) numărul mărcii înregistrate și schimbarea ce urmează a fi înscrisă;
- h) lista cuprinzând produsele și serviciile la care se referă cesiunea mărcii, dacă cesiunea nu privește toate produsele și serviciile înregistrate;
- i) documentele care fac dovada cesiunii mărcii în conformitate cu art. 33.

(3) Odată cu depunerea cererii de înscriere a cesiunii se depune și dovada achitării taxei legale; în caz contrar, cererea nu produce efecte.

ARTICOLUL 33 Schimbarea titularului (1) Când schimbarea titularului rezultă dintr-un contract de cesiune, cererea de înregistrare a cesiunii unei mărci va fi însoțită de unul dintre următoarele documente:

- a) o copie legalizată a contractului de cesiune;
- b) un extras din contractul care stabilește schimbarea titularului, în copie legalizată.

(2) Când schimbarea titularului rezultă dintr-o fuziune, cererea de înscriere va fi însoțită de copia autenticată a actului de fuziune.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), dacă schimbarea vizează numai unul sau o parte dintre cotitulari, și nu toți cotitularii, la cererea de înscriere a fuziunii se va anexa un document semnat de ceilalți cotitulari care să conțină acordul expres al acestora cu privire la noul titular.

(4) Când schimbarea titularului rezultă din alte motive decât un contract de cesiune sau fuziune, cum ar fi schimbare prin efectul legii, pe cale succesorală, prin executare silită a debitorului ori în baza unei hotărâri judecătorești, cererea va indica și va fi însoțită de documentul justificativ în copie legalizată.

(5) Dispozițiile alin. (1)-(4) și ale art. 34 se aplică prin analogie și în cazul schimbării solicitantului cererii de înregistrare a unei mărci, când schimbarea se referă la una sau mai multe cereri ori se referă în același timp la una sau mai multe cereri și la una ori mai multe înregistrări.

(6) Totuși, când o cerere nu are încă număr sau numărul nu este cunoscut de solicitant ori mandatar, cererea de înscriere a modificării trebuie să conțină elemente care să permită identificarea cererii de înregistrare a mărcii.

(7) Marca poate face obiectul unei măsuri de executare silită, al unui gaj ori al altui drept real prevăzut de lege.

(8) La cererea unei părți, când se constată că a fost depus un act, în copie conformă ori legalizată, din care rezultă instituirea unei măsuri de executare silită, a unui gaj ori a altui drept real prevăzut de lege cu privire la o marcă înregistrată, acestea se înscriu în Registrul mărcilor și se publică în BOPI, sub condiția achitării taxelor legale.

ARTICOLUL 34 Înscrierea cesiunii (1) Când cererea de înscriere a cesiunii nu este însoțită de toate documentele prevăzute la art. 32, OSIM acordă un termen de 3 luni pentru depunerea acestora. În cazul în care documentele nu sunt depuse în termenul acordat, OSIM decide respingerea cererii.

(2) O singură cerere de înscriere a cesiunii unei mărci este suficientă în cazul cesiunii a două sau mai multe mărci, cu condiția ca pentru toate aceste mărci să existe un singur titular, iar cesiunea să se efectueze către un unic titular.

(3) Când schimbarea titularului nu se referă la totalitatea produselor și serviciilor mărcii înregistrate, OSIM creează o înregistrare distinctă care menționează produsele sau serviciile asupra cărora poartă schimbarea titularului prin cesiune.

(4) Când OSIM constată că au fost depuse toate documentele prevăzute de art. 32 și s-a făcut dovada achitării taxei legale, înscrie cesiunea în Registrul mărcilor și o publică în BOPI.

(5) Dacă cesiunea nu a fost înscrisă în Registrul mărcilor și publicată, succesorul în drepturi nu poate să se prevaleze de drepturile care decurg din înregistrarea mărcii.

ARTICOLUL 35 Înscrierea licențelor și a altor drepturi (1) Cererea de înscriere a unei licențe sau a constituirii unui drept real cu privire la o marcă va conține următoarele elemente:

- a) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului;
- b) dacă titularul are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;
- c) numele sau denumirea și adresa ori sediul beneficiarului licenței sau al dreptului real;
- d) dacă beneficiarul licenței are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;
- e) dacă este cazul, denumirea statului al cărui cetățean este beneficiarul licenței, a statului în care acesta își are domiciliul/sediul sau o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;
- f) când titularul sau beneficiarul licenței este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum și statul a cărui legislație a servit drept cadru pentru constituirea persoanei juridice;
- g) numărul înregistrării mărcii care face obiectul înscrierii licenței sau a dreptului real;
- h) lista cuprinzând produsele și serviciile la care se referă marca ce face obiectul cererii de înscriere a licenței sau a dreptului real;
- i) durata pentru care se acordă licența;
- j) teritoriul pentru care se acordă licența;
- k) semnătura titularului sau a mandatarului acestuia.

(2) Când marca face obiectul unei licențe pentru o parte din produsele și serviciile pentru care marca este înregistrată sau când licența este limitată teritorial ori în timp, cererea de înregistrare a licenței va indica, după caz:

- a) produsele și serviciile la care se referă licența;
- b) partea din teritoriul României pentru care se acordă licența;
- c) durata pentru care se acordă licența.

(3) Odată cu depunerea cererii de înscriere a licenței se depune și dovada achitării taxei legale; în caz contrar, cererea nu produce

efecte.

(4) Cererea de înscriere a unei licențe se depune la OSIM de către titularul mărcii înregistrate sau beneficiarul licenței și va fi însoțită de un extras din contractul de licență indicând drepturile transmise, în copie legalizată.

(5) Când elementele prevăzute la alin. (1) și (2) nu sunt îndeplinite, OSIM acordă solicitantului cererii de înregistrare a licenței un termen de 3 luni pentru remedierea lipsurilor. În cazul în care lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM decide respingerea cererii.

(6) În cazul unei licențe exclusive privind o marcă, aceasta este înscrisă în Registrul mărcilor sub mențiunea "licență exclusivă", dacă titularul și licențiatul solicită în mod expres această mențiune.

(7) O singură cerere poate fi prezentată pentru două sau mai multe mărci cu condiția ca titularul și licențiatul să fie aceiași, iar numerele tuturor înregistrărilor în discuție să fie indicate în cerere și taxa legală de înscriere a licenței să fie achitată pentru fiecare marcă în parte.

CAPITOLUL VIII

Stingerea drepturilor asupra mărcilor

Art. 45. - (1) Titularul poate să renunțe la marcă pentru toate sau numai pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată.

(2) Renunțarea la marcă se declară în scris la OSIM de către titularul mărcii sau de către persoana împuternicită de acesta, iar drepturile asupra mărcii se sting, cu privire la produsele și serviciile la care marca se referă, la data înscrierii renunțării în Registrul mărcilor.

(3) Dacă o licență a fost înregistrată, renunțarea la marcă este înscrisă numai dacă titularul mărcii probează că a notificat licențiatului despre intenția de a renunța la marcă.

Art. 46. - (1) Orice persoană interesată poate solicita Tribunalului București, oricând în cursul duratei de protecție a mărcii, decăderea titularului din drepturile conferite de marcă dacă:

a) fără motive justificate, într-o perioadă neîntreruptă de 5 ani, socotită de la data înscrierii în Registrul mărcilor, marca nu a făcut obiectul unei folosiri efective pe teritoriul României pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată sau dacă această folosire a fost suspendată pentru o perioadă neîntreruptă de 5 ani;

b) după data înregistrării, marca a devenit, ca urmare a acțiunii sau inacțiunii titularului, desemnarea uzuală în comerț a produsului sau a serviciului pentru care a fost înregistrată;

c) după data înregistrării și ca urmare a folosirii mărcii de către titular sau cu consimțământul acestuia, marca a devenit susceptibilă a induce publicul în eroare, în special cu privire la natura, calitatea sau proveniența geografică a produselor ori serviciilor pentru care a fost înregistrată;

d) marca a fost înregistrată pe numele unei persoane neavând calitatea prevăzută la art. 3 lit. h) și i).

(2) Este asimilată folosirii efective a mărcii:

a) folosirea mărcii sub o formă care diferă de cea înregistrată prin anumite elemente ce nu alterează caracterul distinctiv al acesteia;

b) imposibilitatea folosirii mărcii din circumstanțe independente de voința titularului, cum ar fi restricțiile la import sau ca urmare a altor dispoziții ale autorităților publice vizând produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată;

c) aplicarea mărcii pe produse sau pe ambalaje exclusiv în vederea exportului;

d) folosirea mărcii de către un terț având consimțământul titularului sau de către orice persoană abilitată să utilizeze o marcă colectivă sau o marcă de certificare, fiind considerată ca folosire a mărcii de către însuși titularul acesteia.

(3) Titularul nu poate fi decăzut din drepturile sale dacă, în perioada de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) lit. a) și până la prezentarea cererii de decădere, marca a fost folosită efectiv. Totuși, dacă începerea sau reluarea folosirii mărcii a avut loc cu 3 luni înainte de prezentarea în justiție a cererii de decădere, folosirea mărcii nu este luată în considerare dacă pregătirile pentru începerea sau reluarea folosirii au intervenit numai după ce titularul a luat la cunoștință de faptul că ar putea fi introdusă o cerere de decădere.

(4) Dovada folosirii mărcii incumbă titularului acesteia și poate fi făcută prin orice mijloc de probă.

(5) Decăderea produce efecte de la data introducerii cererii de decădere la instanța judecătorească competentă.

(6) Marca se radiază din Registrul mărcilor și mențiunea radierii se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

Art. 47. - (1) Anularea înregistrării mărcii poate fi cerută Tribunalului București de către orice persoană interesată, pentru oricare dintre următoarele motive:

a) înregistrarea mărcii s-a făcut cu nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (1);

b) înregistrarea mărcii s-a făcut cu nerespectarea dispozițiilor art. 6;

c) înregistrarea mărcii a fost solicitată cu rea-credință;

d) înregistrarea mărcii aduce atingere dreptului la imagine sau numelui patronimic al unei persoane;

e) înregistrarea mărcii aduce atingere unor drepturi anterior dobândite cu privire la o indicație geografică protejată, un desen sau un model industrial protejat sau alt drept de proprietate industrială protejat ori cu privire la un drept de autor.

(2) Acțiunea în anulare pentru motivul prevăzut la alin. (1) lit. c) poate fi introdusă oricând în perioada de protecție a mărcii.

(3) Termenul în care poate fi cerută anularea înregistrării mărcii pentru motivele prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d) și e) este de 5 ani și curge de la data înregistrării mărcii.

(4) Înregistrarea mărcii nu poate fi anulată pe motivul existenței unui conflict cu o marcă anterioară, dacă aceasta din urmă nu îndeplinește condițiile de utilizare prevăzute la art. 46 alin. (1) - (3).

(5) Dacă marca anterioară nu a fost folosită decât pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, înregistrarea mărcii poate fi anulată numai pentru acele produse sau servicii pentru care marca nu a fost folosită.

Art. 48. - (1) Titularul unei mărci anterioare, care cu știință a tolerat într-o perioadă neîntreruptă de 5 ani folosirea unei mărci ulterior înregistrate, nu poate să ceară anularea și nici să se opună folosirii mărcii ulterioare pentru produsele și serviciile pentru

care această marcă ulterioară a fost folosită, în afară de cazul în care înregistrarea mărcii ulterioare a fost cerută cu rea-credință.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), titularul mărcii ulterior înregistrate nu se poate opune folosirii mărcii anterioare, deși aceasta din urmă nu mai poate fi invocată împotriva mărcii ulterioare.

Art. 49. - Dacă un motiv de decădere sau de nulitate există numai pentru o parte a produselor sau a serviciilor pentru care marca a fost înregistrată, decăderea sau nulitatea va produce efecte numai cu privire la aceste produse sau servicii.

Punere în aplicare CAPITOLUL VIII prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010

CAPITOLUL VIII Stingerea drepturilor asupra mărcilor

ARTICOLUL 36 Stingerea drepturilor Drepturile asupra unei mărci se sting:

- a) la expirarea duratei de protecție;*
- b) prin renunțarea expresă a titularului dreptului;*
- c) prin decăderea din drepturi a titularului;*
- d) prin anularea înregistrării mărcii.*

ARTICOLUL 37 Expirarea duratei de protecție Când înregistrarea unei mărci nu este reînnoită, la expirarea termenului prevăzut la art. 30 alin. (5) din lege, OSIM înscrie în Registrul mărcilor mențiunea că înregistrarea acestei mărci a rămas fără efect de la data expirării ultimei perioade de protecție de 10 ani.

ARTICOLUL 38 Renunțarea (1) Declarația de renunțare la o marcă va conține următoarele elemente:

- a) numărul înregistrării mărcii;*
- b) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului;*
- c) dacă un mandatar a fost desemnat, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;*
- d) dacă renunțarea la marcă vizează numai anumite produse și servicii, lista cuprinzând produsele și serviciile pentru care se declară renunțarea.*

(2) Dacă o licență a fost înscrisă, renunțarea va fi înscrisă în Registrul mărcilor numai după un termen de 3 luni de la data la care titularul mărcii a prezentat la OSIM un document din care să rezulte că titularul a informat licențiatul despre intenția sa de renunțare la marcă. Dacă, înainte de expirarea acestui termen, titularul prezintă la OSIM dovezi privind acordul licențiatului, renunțarea va fi de îndată înregistrată.

(3) Declarația de renunțare la marcă a titularului unei mărci înregistrate, care face obiectul unui gaj sau pentru care au fost instituite măsuri de executare silită ori alte drepturi reale stabilite de lege, care sunt în vigoare, nu poate fi înscrisă în Registrul mărcilor.

(4) În cazul în care nu sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la alin. (1)-(3), OSIM acordă persoanei care solicită înscrierea renunțării la marcă un termen de 3 luni pentru remedierea acestor lipsuri. Dacă lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM decide respingerea înscrierii renunțării la marcă în Registrul mărcilor.

(5) Renunțarea la marcă produce efecte numai de la data înscrierii în Registrul mărcilor. Renunțarea se publică în BOPI.

ARTICOLUL 39 Decăderea din drepturi și anularea înregistrării mărcii (1) O cerere de decădere a titularului din drepturile conferite de marcă sau o cerere de anulare a înregistrării unei mărci poate fi formulată de orice persoană interesată, pentru motivele prevăzute la art. 46 sau, după caz, art. 47 din lege, la Tribunalul București - Secția civilă.

(2) Cererea de decădere sau cererea în anulare va conține cel puțin următoarele:

- a) datele de identificare ale solicitantului cererii de decădere sau ale solicitantului cererii de anulare;*
- b) indicații privind marca înregistrată ce face obiectul cererii de decădere sau cererii în anulare;*
- c) cauzele de decădere sau nulitate;*
- d) motive în susținerea cererii formulate.*

(3) În cazul în care cererea în anulare este întemeiată pe dispozițiile art. 47 alin. (1) lit. b) din lege, se vor depune precizări asupra dreptului pe care este fondată această cerere și, după caz, documentele care dovedesc faptul că persoana care solicită anularea înregistrării unei mărci este abilitată să invoce dreptul anterior.

(4) În cazul în care cererea în anulare este întemeiată pe unul dintre motivele prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. d) sau e) din lege, se vor depune precizări privind dreptul pe care este fondată cererea în anulare și, după caz, documente care dovedesc că persoana care solicită anularea înregistrării unei mărci este titularul dreptului pe care-l invocă.

(5) Hotărârea judecătorească definitivă și prin care, după caz, titularul a fost decăzut din drepturile conferite de marcă sau prin care înregistrarea mărcii a fost anulată se va comunica la OSIM de către persoana interesată.

CAPITOLUL IX

Mărci colective

Art. 50. - (1) Asociațiile de fabricanți, de producători, de comercianți, de prestatori de servicii pot solicita la OSIM înregistrarea de mărci colective.

(2) Solicitantul înregistrării unei mărci colective va depune, odată cu cererea de înregistrare sau cel târziu în termen de 3 luni de la data notificării de către OSIM, un regulament de folosire a mărcii colective. Cererea va fi supusă cerințelor prevăzute la art. 9.

(3) În regulamentul de folosire a mărcii colective solicitantul cererii de înregistrare a mărcii va indica persoanele autorizate să folosească marca colectivă, condițiile care trebuie îndeplinite pentru a deveni membru al asociației, condițiile de folosire a mărcii, motivele pentru care această utilizare poate fi interzisă unui membru al asociației, precum și sancțiunile care pot fi aplicate de asociație.

(4) Regulamentul de folosire a mărcii colective poate să prevadă că marca colectivă nu poate fi transmisă de către titular decât cu acordul tuturor membrilor asociației.

Art. 51. - (1) În afara motivelor de respingere prevăzute pentru cererea de înregistrare a unei mărci individuale, o marcă colectivă este respinsă la înregistrare, dacă:

- a)** solicitantul nu are calitatea prevăzută la art. 50 alin. (1);
- b)** nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la art. 3 lit. e);

c) regulamentul de folosire a mărcii este contrar ordinii publice sau bunelor moravuri.

(2) După publicarea mărcii colective și a regulamentulului de folosire a acestei mărci, titularul unei mărci anterioare sau al unei mărci notorii, precum și al unui drept anterior dobândit cu privire la imaginea ori la numele patronimic al acestuia, la o indicație geografică protejată, la un desen sau un model protejat ori la un drept de autor, precum și orice altă persoană interesată pot formula la OSIM, în termenul prevăzut la art. 19 alin. (1), opoziție la înregistrarea mărcii colective.

Art. 52. - (1) Titularul mărcii colective trebuie să comunice la OSIM orice modificare a regulamentulului de folosire a mărcii.

(2) Modificarea regulamentulului de folosire a mărcii produce efecte numai de la data înscrierii modificării în Registrul mărcilor. Modificarea nu este menționată în registru, dacă regulamentul de folosire a mărcii, modificat, nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 50 alin. (3).

Art. 53. - Orice persoană interesată poate cere Tribunalului București, oricând în perioada de protecție a mărcii, decăderea titularului din drepturile conferite de o marcă colectivă, când:

a) fără motive justificate, marca nu a făcut obiectul unei folosiri efective într-o perioadă neîntreruptă de 5 ani, calculată de la data înscrierii mărcii în Registrul mărcilor, pentru produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată;

b) titularul a folosit marca în alte condiții decât cele prevăzute de regulament sau nu a luat măsuri pentru a preveni o astfel de folosire;

c) prin folosire, marca a devenit susceptibilă de a induce publicul în eroare.

Art. 54. - (1) Oricare persoană interesată poate cere Tribunalului București anularea înregistrării unei mărci colective, în termen de 5 ani de la înregistrarea acesteia, dacă există unul dintre motivele prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. a), b), d) și e).

(2) Dacă înregistrarea mărcii a fost solicitată cu rea-credință ori marca a fost înregistrată cu nerespectarea cerințelor prevăzute la art. 50 alin. (1) - (3), anularea acesteia poate fi solicitată Tribunalului București de către persoana interesată, oricând în perioada de protecție a mărcii.

Art. 55. - Mărcile colective sunt supuse regimului mărcilor individuale, dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel.

Punere în aplicare CAPITOLUL IX prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 : ARTICOLUL 40 Protecția mărcilor colective (1) Cererea de înregistrare a unei mărci colective prezentată conform cerințelor prevăzute la art. 10 va fi însoțită de un regulament de folosire a mărcii.

(2) Regulamentul de folosire trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

a) denumirea și sediul asociației;

b) obiectul de activitate și modul de reprezentare al asociației;

c) condițiile de afiliere;

d) indicații privind persoanele autorizate să utilizeze marca colectivă;

e) condițiile de utilizare a mărcii colective;

f) motivele pentru care utilizarea mărcii colective poate fi interzisă de către titular unui membru al asociației, precum și alte sancțiuni ce pot fi aplicate în cazul nerespectării regulamentulului;

g) indicații privind necesitatea acordului tuturor membrilor asociației, în situația în care titularul mărcii colective transmite drepturile cu privire la această marcă.

(3) Dacă depozitul unei mărci colective nu îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 10 sau dacă regulamentul de folosire a mărcii colective nu conține toate elementele prevăzute la alin. (2), OSIM poate acorda solicitantului un termen de maximum 3 luni pentru completarea lipsurilor. În cazul în care lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM va decide respingerea cererii sau, după caz, nerecunoașterea priorității invocate.

(4) Titularul unei mărci colective poate cere în justiție, în numele persoanelor abilitate să utilizeze marca, repararea prejudiciului suferit de acestea, ca urmare a folosirii neautorizate a mărcii de către terți.

CAPITOLUL X

Mărci de certificare

Art. 56. - (1) Mărcile de certificare pot fi înregistrate la OSIM de către persoane juridice legal abilitate să exercite controlul produselor sau al serviciilor în privința elementelor prevăzute la art. 3 lit. f).

(2) Nu pot solicita înregistrarea unei mărci de certificare persoanele juridice care fabrică, importă sau vând produse ori prestează servicii, altele decât cele de control în domeniul calității.

Art. 57. - (1) Solicitantul înregistrării unei mărci de certificare va depune, odată cu cererea de înregistrare, prezentată conform art. 9, ori cel mai târziu în termen de 3 luni de la data notificării de către OSIM:

a) regulamentul de folosire a mărcii de certificare;

b) autorizația sau documentul din care să rezulte exercitarea legală a activității de certificare ori, dacă este cazul, dovada înregistrării mărcii de certificare în țara de origine.

(2) Regulamentul va indica persoanele autorizate să utilizeze marca, elementele și caracteristicile care trebuie să fie certificate prin marcă, modul în care autoritatea competentă de certificare trebuie să verifice aceste caracteristici și să supravegheze folosirea mărcii, taxele care trebuie plătite pentru folosirea mărcii, procedurile de reglementare a diferendelor.

(3) Orice persoană fizică sau juridică, furnizor de produse ori prestator de servicii, poate fi autorizată să folosească marca de certificare sub condiția respectării prevederilor regulamentulului de folosire a mărcii de certificare.

(4) Titularul mărcii de certificare va autoriza persoanele îndreptățite să folosească marca pentru produsele sau serviciile care prezintă caracteristicile comune, garantate prin regulamentul de folosire a mărcii.

Art. 58. - În afara motivelor de respingere prevăzute pentru cererea de înregistrare a unei mărci individuale, o marcă de certificare este respinsă la înregistrare și pentru nerespectarea dispozițiilor art. 3 lit. f) și ale art. 56 și 57.

Art. 59. - (1) După publicarea mărcii și a regulamentulului de folosire a acesteia, titularul unei mărci anterioare sau al unei mărci

notorii, precum și al unui drept anterior dobândit cu privire la imaginea ori la numele patronimic al acestuia, la o indicație geografică protejată, la un desen sau un model protejat ori la un drept de autor, precum și orice persoană interesată pot formula la OSIM, în termenul prevăzut la art. 19 alin. (1), opoziție la înregistrarea mărcii de certificare.

(2) Dacă utilizatorii unei mărci de certificare nu respectă regulamentul, titularul poate să retragă autorizația de a utiliza marca sau să aplice alte sancțiuni prevăzute în regulament.

Art. 60. - (1) Oricare persoană interesată poate cere Tribunalului București anularea înregistrării mărcii de certificare, în termen de 5 ani de la înregistrarea acesteia, dacă:

- a) există unul dintre motivele prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. a), b), d) și e);
- b) înregistrarea mărcii s-a făcut cu nerespectarea prevederilor art. 3 lit. f).

(2) Dacă înregistrarea mărcii a fost solicitată cu rea-credință ori marca a fost înregistrată cu nerespectarea cerințelor prevăzute la art. 56 și art. 57 alin. (1) - (3), persoana interesată poate cere Tribunalului București anularea mărcii, oricând în perioada de protecție a acesteia.

Art. 61. - (1) Drepturile cu privire la marca de certificare nu pot fi transmise de persoana juridică, titulară a mărcii.

(2) Transmiterea dreptului asupra mărcii de certificare se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 62. - Când o marcă de certificare a încetat să mai fie protejată, ea nu poate fi nici depusă, nici utilizată înainte de expirarea unui termen de 10 ani de la data încetării protecției.

Art. 63. - (1) Mărcile de certificare sunt supuse regimului mărcilor individuale, dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel.

(2) Taxele prevăzute de lege pentru mărcile colective se aplică și mărcilor de certificare.

*Punere în aplicare CAPITOLUL X prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 :
ARTICOLUL 41 Protecția mărcilor de certificare (1) Cererea de înregistrare a unei mărci de certificare întocmită conform cerințelor prevăzute la art. 10 va fi însoțită de:*

a) un regulament de folosire a mărcii;

b) autorizația sau alt document din care să rezulte exercitarea legală a unor activități de certificare și control al calității produselor și serviciilor.

(2) Dacă solicitantul este o persoană juridică străină, acesta va prezenta în locul documentelor prevăzute la alin. (1) lit. b) dovada înregistrării sau depunerii spre înregistrare a mărcii de certificare în țara de origine.

(3) Regulamentul de folosire a mărcii va conține elementele prevăzute la art. 57 alin. (2) din lege.

(4) Autorizarea dată de titular pentru folosirea mărcii de certificare se va face cu plata, de către persoana care a primit această autorizare, a unei remunerații adecvate ce va fi stabilită prin regulamentul de folosire a mărcii.

(5) Titularul unei mărci de certificare poate cere în justiție, în numele persoanelor abilitate să utilizeze marca, repararea prejudiciului suferit de acesta, ca urmare a folosirii neautorizate a mărcii de către terți.

(6) Folosirea mărcii de certificare este interzisă pentru produsele sau serviciile titularului mărcii ori care aparțin unei întreprinderi a cărei activitate este strâns legată în plan economic de cea a titularului.

CAPITOLUL XI

Înregistrarea internațională a mărcilor

Art. 64. - Dispozițiile prezentei legi se aplică și înregistrărilor internaționale ale mărcilor, efectuate conform Aranjamentului de la Madrid sau Protocolului referitor la Aranjament, care își extind efectele lor în România, afară de cazul în care prin aceste convenții nu se prevede altfel.

Art. 65. - Cererea de înregistrare internațională pentru o marcă înscrisă în Registrul mărcilor, conform Aranjamentului de la Madrid, precum și cererea de înregistrare internațională pentru o marcă depusă sau scrisă în Registrul mărcilor, conform Protocolului referitor la Aranjament, va fi examinată de OSIM, cu plata taxei prevăzute de lege.

Punere în aplicare CAPITOLUL XI prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 :

CAPITOLUL IV Înregistrarea internațională a mărcilor

ARTICOLUL 23 Depunerea cererii de înregistrare internațională a unei mărci (1) Cererea de înregistrare internațională a unei mărci, întocmită, după caz, conform art. 3 din Aranjamentul de la Madrid sau conform art. 3 din Protocolul referitor la aranjament, dar și potrivit prevederilor regulamentului comun, se depune la Biroul Internațional al OMPI, prin intermediul OSIM. Cererea semnată de solicitant și OSIM, ca oficiu de origine, se transmite la OMPI.

(2) Odată cu cererea de înregistrare internațională a mărcii se depune și dovada achitării taxei pentru transmitere la OMPI.

(3) Aceleași cerințe se aplică și pentru transmiterea desemnării ulterioare a unei mărci internaționale OSIM.

(4) Taxele internaționale datorate, după caz, în baza art. 8.2 din Aranjamentul de la Madrid sau art. 8.2 din Protocolul referitor la aranjament, se plătesc de solicitant direct la Biroul Internațional al OMPI.

ARTICOLUL 24 Efectele înregistrării internaționale în România (1) Mărcile care fac obiectul unei cereri de înregistrare internațională și a căror protecție este solicitată prin desemnarea României sunt supuse examinării de fond analizându-se motivele de refuz prevăzute de lege; comunicarea rezoluției dată ca urmare a examinării se va transmite la OMPI, conform regulamentului comun.

(2) Înregistrarea internațională, la OMPI, a unei mărci a cărei protecție se extinde și pe teritoriul României, conform art. 3 ter din Aranjamentul de la Madrid sau conform art. 3 ter din Protocolul referitor la aranjament, produce aceleași efecte ca marca înregistrată pe cale națională.

(3) Înregistrarea internațională a unei mărci a cărei protecție își produce efectele pe teritoriul României este înscrisă în Registrul mărcilor.

CAPITOLUL XII

Marca comunitară

Art. 66. - Când o cerere de marcă comunitară este depusă la OSIM în temeiul art. 25 alin. (1) lit. b) din Regulamentul privind marca comunitară, OSIM înscrie data primirii cererii și, fără să procedeze la examinare, o transmite Oficiului de Armonizare în Piața Internă, în termen de două săptămâni, cu plata taxei prevăzute de lege, pentru depunerea unei cereri naționale.

Art. 67. - O cerere de marcă comunitară sau o marcă comunitară poate fi transformată într-o cerere de marcă națională în condițiile art. 112-114 din Regulamentul privind marca comunitară (versiune codificată), cu plata taxelor pentru procedura de examinare a unei cereri naționale prevăzute de lege.

Art. 68. - (1) Titularul unei mărci anterioare înregistrate în România sau al unei mărci anterioare care a făcut obiectul unei înregistrări internaționale având efect în România, care depune o marcă identică, destinată a fi înregistrată ca marcă comunitară, pentru produse și servicii identice cu cele pentru care marca anterioară a fost înregistrată sau incluse în lista acestei mărci, se poate prevala la înregistrarea mărcii comunitare de vechimea mărcii anterioare în ceea ce privește înregistrarea mărcii comunitare în România.

(2) Titularul unei mărci comunitare, care este și titularul unei mărci anterioare identice, înregistrate în România sau care a făcut obiectul unei înregistrări internaționale având efect în România, pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care marca anterioară a fost înregistrată ori incluse în lista acestei mărci, se poate prevala de vechimea mărcii anterioare în România.

Art. 69. - Dispozițiile art. 91, 92 și ale art. 93-95 sunt aplicabile și încălcărilor aduse drepturilor titularului unei mărci comunitare.

Art. 70. - (1) Este inadmisibilă o acțiune în contrafacere, bazată pe o marcă comunitară anterioară, împotriva unei mărci naționale ulterior înregistrate, a cărei folosire a fost tolerată timp de 5 ani, cu condiția ca depozitul mărcii naționale să fi fost efectuat cu bună-credință.

(2) Inadmisibilitatea este limitată numai la produsele și serviciile pentru care a fost tolerată.

Art. 71. - Litigiile având ca obiect mărci comunitare, pentru care Regulamentul privind marca comunitară atribuie competența tribunalelor de marcă comunitară, potrivit art. 95 alin. (1) al acestuia, sunt de competența Tribunalului București, care judecă în primă instanță.

Punere în aplicare CAPITOLUL XII prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 : CAPITOLUL V Marca comunitară

ARTICOLUL 25 Depunerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare (1) Cererea de înregistrare a mărcii comunitare se depune, la alegerea solicitantului, direct la OHIM sau prin intermediul OSIM.

(2) Când cererea de înregistrare a mărcii comunitare se depune la OSIM, acesta o transmite la OHIM în termen de maximum două săptămâni de la depunere, fără examinare.

(3) Odată cu cererea de înregistrare a mărcii comunitare se depune și dovada achitării taxei pentru transmiterea cererii care reprezintă numai costurile legate de expediere.

(4) În situația prevăzută la alin. (2), data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii este aceea la care solicitantul a prezentat la OSIM cererea de înregistrare a mărcii comunitare, conținând elementele prevăzute la art. 26 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2007, respectiv:

a) o cerere pentru înregistrarea unei mărci comunitare;

b) datele care permit identificarea solicitantului;

c) lista produselor sau a serviciilor pentru care se cere înregistrarea;

d) reproducerea mărcii, sub rezerva plății taxei de depunere datorate de solicitant direct la OHIM, în termen de o lună de la depunerea elementelor prevăzute la lit. a)-d).

ARTICOLUL 26 Revendicarea anteriorității mărcii naționale (1) Titularul unei mărci anterioare înregistrate în România sau care a făcut obiectul unei înregistrări pe cale internațională cu efect în România poate beneficia, conform art. 68 alin. (1) din lege, de vechimea mărcii anterioare la înregistrarea pe cale comunitară a unei mărci identice pentru produse și servicii identice ori cuprinse în lista de produse și servicii pentru care a fost înregistrată marca anterioară.

(2) În situația revendicării vechimii mărcii naționale, dacă titularul mărcii comunitare renunță la marca anterioară sau drepturile cu privire la marca anterioară încetează în orice alt mod, acesta este considerat ca beneficiind în continuare de aceleași drepturi pe care le-ar fi avut dacă marca anterioară continua să fie înregistrată.

(3) Vechimea revendicată, pentru o marcă comunitară, se stinge atunci când titularul mărcii anterioare a cărei vechime a fost revendicată este declarat decăzut din drepturi ori când marcă anterioară este anulată sau titularul renunță la aceasta înainte de înregistrarea mărcii comunitare.

ARTICOLUL 27 Conversia cererilor de marcă comunitară (1) O cerere de marcă comunitară sau o marcă comunitară înregistrată poate fi transformată în cerere de marcă națională conform art. 112 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

(2) OSIM primește cererile de conversie/transformare a cererilor de mărci comunitare în cerere de marcă națională și le introduce în baza de date națională cu data de depozit a cererii comunitare.

(3) În cazul în care solicitantul cererii de conversie este cetățean al unui stat membru UE sau al Spațiului Economic European, OSIM notifică necesitatea achitării taxelor de depunere și publicare, acordând un termen de 3 luni care curge de la data notificării. Publicarea cererii se face la data prezentării de către solicitant a dovezii de achitare a taxei; în caz contrar, cererea va fi respinsă.

(4) În cazul în care solicitantul cererii de conversie nu este cetățean al unui stat membru UE sau al Spațiului Economic European, reprezentarea prin mandatar este obligatorie și OSIM va notifica necesitatea desemnării unui mandatar, precum și cerința achitării taxei de depunere și publicare a cererii de conversie.

(5) Cerințele prevăzute la alin. (3) vor fi îndeplinite de către solicitant în termen de 3 luni de la data notificării; în caz contrar, cererea va fi respinsă.

CAPITOLUL XIII Indicații geografice

Art. 72. - (1) Indicațiile geografice ale produselor sunt protejate în România prin înregistrarea acestora la OSIM, potrivit prezentei

legi sau convențiilor internaționale la care România este parte, și pot fi folosite numai de persoanele care produc sau comercializează produsele pentru care aceste indicații au fost înregistrate.

(2) Nu sunt supuse procedurii de înregistrare, stabilită de prezenta lege, indicațiile geografice care au dobândit sau vor dobândi protecție pe calea unor convenții bilaterale sau multilaterale încheiate de România.

(3) Lista indicațiilor geografice a căror protecție este recunoscută în România, pe baza convențiilor prevăzute la alin. (2), va fi înscrisă la OSIM în Registrul indicațiilor geografice și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

Art. 73. - (1) Au calitatea de a solicita OSIM înregistrarea unei indicații geografice asociațiile de producători care desfășoară o activitate de producție în zona geografică, pentru produsele indicate în cerere.

(2) Înregistrarea unei indicații geografice poate fi cerută la OSIM, direct sau prin mandatar, și este supusă taxei prevăzute de lege.

(3) Cererea de înregistrare a unei indicații geografice conține elementele prevăzute în regulamentul*) de aplicare a prezentei legi.

*) A se vedea nota de subsol de la art. 9 alin. (4).

(4) În termen de 3 luni de la depunere, OSIM examinează cererea și îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 75 și 76.

Art. 74. - (1) Cererea de înregistrare a indicației geografice se publică în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(2) În termen de două luni de la publicarea cererii, orice persoană interesată poate face opoziție la înregistrarea indicației geografice.

(3) Opoziția la înregistrarea unei indicații geografice se soluționează conform prevederilor referitoare la marcă.

Art. 75. - OSIM înregistrează indicațiile geografice și acordă solicitantului dreptul de utilizare a acestora după ce autoritatea publică centrală de specialitate sau, după caz, autoritatea competentă din țara de origine a solicitantului certifică:

a) indicația geografică a produsului, care urmează a fi înregistrată;

b) produsele care pot fi comercializate sub această indicație;

c) aria geografică de producție;

d) caracteristicile și condițiile de obținere pe care trebuie să le îndeplinească produsele pentru a putea fi comercializate sub această indicație.

Art. 76. - Sunt excluse de la înregistrare indicațiile geografice care:

a) nu sunt conforme dispozițiilor art. 3 lit. g);

b) sunt denumiri generice ale produselor;

c) sunt susceptibile de a induce publicul în eroare asupra naturii, originii, modului de obținere și calității produselor;

d) sunt contrare bunelor moravuri sau ordinii publice.

Art. 77. - (1) Dacă cererea îndeplinește condițiile prevăzute de lege, OSIM decide înregistrarea indicației geografice în Registrul indicațiilor geografice și acordarea dreptului de utilizare a acesteia solicitantului.

(2) Dreptul de folosire a indicației geografice, dobândit prin înregistrarea acesteia, aparține membrilor asociației înscrise în lista comunicată la OSIM.

Art. 78. - (1) În termen de două luni de la data deciziei de înregistrare a indicației geografice, aceasta este înscrisă în Registrul indicațiilor geografice.

(2) Înscriserea unei indicații geografice în Registrul indicațiilor geografice și eliberarea către solicitant a certificatului de înregistrare a indicației geografice și de acordare a dreptului de utilizare a acesteia sunt supuse taxelor prevăzute de lege.

Art. 79. - Înregistrarea unei indicații geografice pe numele unei asociații de producători nu constituie obstacol la înregistrarea aceleiași indicații de către orice altă asociație având calitatea cerută la art. 73.

Art. 80. - (1) Durata de protecție a indicațiilor geografice curge de la data depunerii cererii la OSIM și este nelimitată.

(2) Dreptul de utilizare a indicației geografice se acordă solicitantului pe o perioadă de 10 ani, cu posibilitatea de reînnoire nelimitată, dacă se mențin condițiile în care acest drept a fost dobândit.

(3) Cererea de reînnoire este supusă taxei prevăzute de lege.

Art. 81. - Persoanele autorizate să folosească o indicație geografică pentru anumite produse au dreptul să o folosească în circuitul comercial, aplicată numai pe aceste produse, în documente însoțitoare, reclame, prospecte, și pot să aplice mențiunea indicație geografică înregistrată.

Art. 82. - (1) Este interzisă folosirea unei indicații geografice sau imitarea ei de către persoane neautorizate, chiar dacă se indică originea reală a produselor ori dacă se adaugă mențiuni ca: gen, tip, imitație și altele asemenea.

(2) Persoanele autorizate de OSIM să utilizeze o indicație geografică pentru vinuri sau pentru produse spirtoase pot să interzică folosirea acestei indicații de către orice altă persoană pentru vinuri sau pentru produse spirtoase care nu sunt originare din locul sugerat de indicația geografică respectivă, chiar în cazurile în care originea adevărată a produsului este menționată expres ori în cazurile în care indicația geografică este utilizată în traducere sau este însoțită de expresii, cum sunt: de genul, de tipul și altele asemenea.

Art. 83. - Autoritatea publică centrală de specialitate poate proceda, din oficiu sau la sesizarea unei persoane interesate, la controlul produselor puse în circulație sub indicația geografică înregistrată.

Art. 84. - Dreptul de folosire a unei indicații geografice nu poate să facă obiectul niciunei transmiteri.

Art. 85. - (1) Pe întreaga durată de protecție a indicației geografice oricare persoană interesată poate cere Tribunalului București anularea înregistrării acesteia, dacă înregistrarea indicației geografice s-a făcut cu nerespectarea dispozițiilor art. 75 și 76.

(2) Pentru nerespectarea condițiilor de calitate și a caracteristicilor specifice produselor din zona la care se referă indicația geografică, autoritatea publică centrală de specialitate sau oricare altă persoană interesată poate solicita Tribunalului București decăderea din drepturi a persoanelor autorizate de OSIM să folosească indicația geografică înregistrată.

(3) Sentința Tribunalului București rămasă definitivă se comunică OSIM de către persoana interesată. OSIM radiază indicația geografică din Registrul indicațiilor geografice și publică radierea acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în termen

de două luni de la comunicare.

Punere în aplicare CAPITOLUL XIII prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010

CAPITOLUL X Indicații geografice

ARTICOLUL 42 Protecția indicațiilor geografice (1) O indicație geografică va fi protejată, potrivit art. 72 din lege, numai dacă există o legătură strânsă între produsele la care se referă indicația geografică și locul de origine al acestora în ceea ce privește calitatea, reputația ori alte caracteristici ale produselor. O indicație geografică nu poate fi protejată pentru simplul fapt că produsul la care se referă indicația geografică este originar dintr-o anumită regiune.

(2) În cazul indicațiilor geografice omonime pentru vinuri, fiecare indicație va fi însoțită de mențiunea denumirii asociației de producători a vinurilor respective. Protecția va fi acordată fiecărei indicații geografice, cu condiția ca indicația geografică în cauză să fie folosită în mod tradițional și constant pentru a descrie și prezenta un vin produs în zona geografică la care se referă.

(3) În sensul art. 76 lit. b) din lege, este generic și nu poate fi protejat ca indicație geografică numele unui produs care, deși se referă la locul sau regiunea în care acesta a fost inițial fabricat, produs ori comercializat, a devenit nume comun pentru un anumit tip de produse.

(4) O indicație geografică înregistrată nu va putea fi considerată că a devenit generică și nici nu se va putea considera că a intrat în domeniul public.

ARTICOLUL 43 Cererea de înregistrare a unei indicații geografice (1) Cererea de înregistrare a unei indicații geografice va conține:

- a) solicitarea expresă cu privire la înregistrarea unei indicații geografice și la acordarea dreptului de utilizare a acesteia;*
- b) denumirea și sediul asociației de producători care solicită înregistrarea indicațiilor geografice;*
- c) lista cuprinzând persoanele autorizate să utilizeze indicația geografică;*
- d) indicația geografică ce face obiectul cererii;*
- e) tipul de produse la care se referă indicația geografică, precum și indicarea locului de fabricație și a limitelor ariei geografice de producție;*
- f) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului autorizat, dacă asociația de producători și-a desemnat un mandatar.*

(2) Cererea de înregistrare a indicației geografice va fi însoțită de:

- a) un caiet de sarcini conținând elementele prevăzute de alin. (4);*
- b) un certificat de conformitate a produselor cu elementele prevăzute în caietul de sarcini, eliberat de autoritatea publică centrală de specialitate;*
- c) dovada achitării taxei de înregistrare a indicației geografice;*
- d) procura de reprezentare a solicitantului cererii, dacă este cazul.*

(3) Dacă solicitantul înregistrării unei indicații geografice este o asociație de producători străină, cererea va fi însoțită de următoarele documente:

- a) documentul justificativ, în copie certificată pentru conformitate, al titlului de protecție obținut în țara de origine;*
- b) dovada achitării taxei de înregistrare a indicației geografice;*
- c) procura de reprezentare a solicitantului cererii.*

(4) Caietul de sarcini anexat la cererea de înregistrare a indicației geografice va conține cel puțin următoarele elemente:

- a) denumirea produsului la care se referă indicația geografică;*
- b) descrierea produsului și a principalelor caracteristici ale acestuia;*
- c) delimitarea ariei geografice de producție;*
- d) elementele care dovedesc că produsul este originar din aria geografică de producție;*
- e) descrierea metodei de obținere a produsului;*
- f) elementele care justifică legătura produsului cu zona sau cu originea geografică a acestuia;*
- g) referințe privind procedurile de control a calității produselor, precum și organul competent să efectueze acest control.*

ARTICOLUL 44 Procedura de înregistrare a unei indicații geografice (1) În termen de 3 luni de la depunerea la OSIM, cererea de înregistrare a unei indicații geografice este supusă examinării condițiilor prevăzute la art. 73, 75 și 76 din lege și la art. 43 din prezentul regulament.

(2) Dacă cererea îndeplinește condițiile legale, OSIM decide înregistrarea indicației geografice și acordarea dreptului de utilizare a acesteia asociației de producători solicitante. În termen de două luni de la luarea acestei decizii, OSIM publică în BOPI indicația geografică și lista cuprinzând persoanele autorizate să utilizeze indicația geografică.

(3) O opoziție la înregistrarea unei indicații geografice poate fi formulată în termen de două luni de la publicarea cererii, pentru nerespectarea dispozițiilor art. 76 din lege sau dacă o persoană are un interes legitim fondat pe un drept de proprietate industrială anterior protejat, cu care indicația geografică ar intra în conflict.

(4) OSIM notifică o copie a opoziției solicitantului înregistrării indicației geografice pentru ca acesta să își poată prezenta observațiile asupra motivelor opoziției.

(5) Dacă motivele opoziției sunt întemeiate OSIM va respinge cererea de înregistrare a indicației geografice și va publica decizia de respingere în BOPI.

(6) În caz contrar situației prevăzute la alin. (5), OSIM înregistrează indicația geografică în Registrul indicațiilor geografice, o publică în BOPI și eliberează asociației de producători solicitante certificatul de înregistrare a indicației geografice și de acordare a dreptului de utilizare a acesteia; OSIM va publica în BOPI și va menționa în Registrul indicațiilor geografice și organul competent să efectueze controlul produselor, stabilit prin caietul de sarcini al indicațiilor geografice.

ARTICOLUL 45 Modificarea caietului de sarcini (1) Persoanele autorizate de OSIM să utilizeze indicația geografică înregistrată pot solicita modificarea caietului de sarcini, când evoluția cunoștințelor științifice și tehnice sau revizuirea delimitării geografice o impune.

(2) Cererea de modificare a caietului de sarcini va fi supusă procedurii prevăzute la art. 44, în afara cazului în care modificările cerute sunt neesențiale.

(3) OSIM va înscrie în Registrul indicațiilor geografice modificările aduse caietului de sarcini și le va publica în BOPI.

ARTICOLUL 46 Cererea de reînnoire a dreptului de utilizare

a indicațiilor geografice (1) Persoanele autorizate de OSIM să utilizeze indicația geografică pot înainte de expirarea fiecărei perioade de

10 ani să solicite la OSIM reînnoirea dreptului de utilizare.

(2) Cererea de reînnoire va fi însoțită de o confirmare din partea autorității publice centrale de specialitate cu privire la menținerea caracteristicilor produselor, precum și de dovada achitării taxei legale.

(3) În lipsa documentelor prevăzute la alin. (2), OSIM decide respingerea cererii de reînnoire.

ARTICOLUL 47 Apărarea drepturilor asupra indicațiilor geografice (1) Deciziile OSIM privind indicațiile geografice se iau de către examinatorul dosarului în cauză.

(2) Dacă o cerere în anularea înregistrării unei indicații geografice a fost prezentată în justiție, hotărârea judecătorească definitivă se comunică la OSIM de persoana interesată; în situația în care înregistrarea indicației geografice a fost anulată, OSIM va publica hotărârea și va radia indicația geografică din Registrul indicațiilor geografice.

(3) Dacă printr-o hotărâre judecătorească definitivă persoanele autorizate de OSIM să utilizeze o indicație geografică au fost decăzute din acest drept, OSIM va publica hotărârea în BOPI și va înscrie decăderea în Registrul indicațiilor geografice.

(4) Orice persoană care dovedește un interes legitim poate solicita în justiție, în temeiul art. 82 alin. (1) din lege, interzicerea folosirii unei indicații geografice de către o persoană neautorizată, chiar dacă pe produs este indicată originea reală a acestuia sau mențiuni precum: gen, tip, imitație și altele asemenea.

(5) Indicațiile geografice pentru vinuri sau produse spirtoase beneficiază de o protecție suplimentară, persoanele autorizate să folosească aceste indicații având dreptul de a interzice actele prevăzute la art. 82 alin. (2) din lege, fără a fi necesar să se dovedească inducerea în eroare a consumatorului sau producerea unor acte de concurență neloială.

CAPITOLUL XIV

Apărarea drepturilor asupra mărcilor și indicațiilor geografice

Art. 86. - (1) Deciziile OSIM privind cererile de înregistrare a mărcilor, precum și cererile de înregistrare privind indicațiile geografice pot fi contestate la acest oficiu de orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la comunicare sau, după caz, de la publicarea înregistrării mărcii ori a indicației geografice, cu plata taxei legale.

(2) Deciziile OSIM privind înscrierea cesiunii sau licenței în Registrul mărcilor pot fi contestate la acest oficiu de persoanele interesate, în termen de 30 de zile de la comunicare sau, după caz, de la publicarea acestora.

(3) Contestațiile formulate conform prevederilor alin. (1) și (2) se soluționează de o comisie de contestații din cadrul OSIM.

Punere în aplicare Art. 86. - prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 :

CAPITOLUL XI Comisia de contestații

ARTICOLUL 48 Comisia de contestații În cadrul OSIM funcționează Comisia de contestații privind mărcile și indicațiile geografice, denumită în continuare Comisia.

ARTICOLUL 49 Componența și competența Comisiei (1) Comisia este formată din:

a) președinte, directorul general al OSIM sau prin delegare de competență directorul Direcției apeluri/strategie; în lipsa acestora sau în situații de incompatibilitate președinția va fi asigurată de directorul general adjunct sau directorul Direcției juridice;

b) 2 membri, dintre care cel puțin unul este consilier juridic; unul dintre membri este raportorul cazului.

(2) Secretariatul Comisiei este asigurat de un referent din cadrul Direcției apeluri/strategie.

(3) Directorul general al OSIM va aproba componența nominală a Comisiei și termenele pentru soluționarea contestațiilor.

(4) Comisia de contestații va fi competentă să soluționeze contestațiile formulate împotriva deciziilor OSIM, prevăzute la art. 86 alin. (1) și (2) din lege.

ARTICOLUL 50 Procedura de soluționare a contestațiilor (1) Contestațiile se fac în scris și se depun la Registratura generală a OSIM, prin poștă sau pe cale electronică, în termen de 30 de zile de la comunicarea sau, după caz, de la publicarea în BOPI a deciziilor OSIM.

(2) Contestația se redactează în limba română și va conține următoarele elemente:

a) numele, prenumele și domiciliul, reședința persoanei fizice sau, după caz, denumirea și sediul persoanei juridice care a formulat contestația;

b) obiectul contestației;

c) motivele pe care se întemeiază contestația;

d) semnătura persoanei care a formulat contestația.

(3) Contestația va fi însoțită de dovezi, sub formă de înscrisuri, în susținerea acesteia, de dovada achitării taxei prevăzute de lege pentru examinarea unei contestații și, dacă este cazul, de procură.

(4) Contestația și dovezile se vor depune în atâtea copii câte părți sunt. Copiile vor fi certificate conform cu originalul de partea care le depune. Dacă înscrisurile sunt redactate într-o limbă străină, se vor depune traduceri ale acestora în limba română, certificate de partea care le depune.

(5) Procedura se desfășoară cu citarea părților.

(6) Intimatul va putea depune răspuns la contestație cu cel puțin 5 zile înainte de termenul fixat pentru soluționarea contestației.

(7) Contestația poate fi depusă și susținută în fața Comisiei direct sau printr-un reprezentant.

(8) În fața Comisiei părțile se pot prezenta personal sau pot fi reprezentate de un consilier în proprietate industrială autorizat ori de un avocat. Persoanele juridice se pot prezenta în fața Comisiei prin reprezentant legal sau prin consilier juridic, cu delegație.

ARTICOLUL 51 Pregătirea ședinței de contestații (1) Pregătirea ședinței de contestații va fi asigurată de secretarul Comisiei, care va ține evidența contestațiilor, înregistrate în ordine cronologică, într-un registru cu această destinație.

(2) Președintele Comisiei fixează termenele ședințelor de contestații și dispune cu privire la invitarea părților.

(3) Dacă partea convocată nu se prezintă la termenul fixat, procedura în fața Comisiei se poate desfășura în lipsa părții.

(4) Prezența părților la termenul de soluționare a contestațiilor acoperă neregularitățile referitoare la procedura de invitare a părților.

(5) Punctul de vedere cu privire la contestația formulată, redactat de un examinator din cadrul Serviciului mărci, va fi atașat la dosarul cauzei cu cel puțin 5 zile înainte de termenul fixat pentru soluționarea contestației.

(6) Punctul de vedere va conține răspunsul la motivele invocate de contestator în susținerea contestației sale.

(7) Dosarele cererilor de înregistrare a mărcilor sau a indicațiilor geografice vor fi puse la dispoziția Comisiei de către Serviciul mărci, la solicitarea acesteia.

ARTICOLUL 52 Ședințele și dezbaterile (1) Ședința este publică. Comisia poate dispune ședință secretă dacă dezbaterile publice ar aduce o vătămare uneia dintre părți sau ordinii publice.

(2) Președintele Comisiei deschide, suspendă și ridică ședința.

(3) Secretarul Comisiei verifică dacă procedura este completă și dacă a fost achitată taxa pentru examinarea contestației și îl informează pe președinte.

(4) La termenul fixat, dacă părțile sunt prezente sau dacă se constată că procedura a fost legal îndeplinită, președintele Comisiei deschide dezbaterile, dând cuvântul părții care a introdus contestația.

(5) Președintele este în drept să pună întrebări părților care să ducă la lămurirea celor arătate prin contestație sau răspunsul la contestație și va putea pune în dezbatere orice împrejurare pentru soluționarea cauzei, chiar dacă acestea nu sunt cuprinse în contestație.

(6) Membrii Comisiei pot pune întrebări părților numai prin mijlocirea președintelui, care poate încuviința ca aceștia să pună întrebări direct.

(7) Susținerile prezentate de părți în ședință vor fi consemnate de secretarul Comisiei în condica de ședințe.

(8) La cererea temeinic justificată a părților sau când din dezbateri rezultă necesitatea producerii de noi dovezi, Comisia poate acorda un nou termen pentru completarea motivelor și probelor în susținerea contestației sau, după caz, pentru completarea motivelor și probelor în apărare, părțile prezente luând cunoștință de noul termen.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (8), Comisia va dispune amânarea soluționării contestației, printr-o încheiere de ședință semnată de președinte și secretar.

ARTICOLUL 53 Hotărârile Comisiei (1) După încheierea dezbaterilor, Comisia deliberează în lipsa părților și pronunță hotărârea în aceeași zi în ședință sau în cazuri deosebite, în funcție de complexitatea cauzei, poate amâna pronunțarea, dar nu mai mult de 3 săptămâni. Președintele ascultă părerea membrilor Comisiei și se pronunță cel din urmă.

(2) În situația în care Comisia constată că sunt necesare noi lămuriri sau acte în dosarul cauzei, poate repune cauza pe rol, fixând o nouă ședință cu invitarea părților.

(3) Dezbaterile din ședință și hotărârea Comisiei sunt consemnate de secretarul Comisiei în condica de ședințe.

(4) Hotărârea Comisiei va fi luată numai pe baza faptelor și dovezilor prezentate de părți în dosarul cauzei și în ședința de contestație.

(5) După luarea hotărârii, dispozitivul acesteia se înscrie în condica de ședințe, iar raportorul va redacta proiectul de hotărâre.

(6) Hotărârea Comisiei trebuie să cuprindă:

a) numele și prenumele/denumirea și domiciliul/sediul persoanei care a formulat contestația;

b) numele sau denumirea mandatarului autorizat ori, după caz, al avocatului;

c) numărul dosarului de contestație;

d) componența Comisiei care a luat hotărârea;

e) obiectul contestației, susținerile părților și indicarea dovezilor prezentate de acestea în susținerea contestației;

f) motivele de fapt și temeiurile de drept care stau la baza hotărârii;

g) dispozitivul;

h) calea de atac, termenul în care aceasta se poate exercita și instanța la care se introduce acțiunea;

i) mențiunea că pronunțarea s-a făcut în ședință publică, precum și semnăturile președintelui și ale membrilor Comisiei. În cazul în care unul dintre membrii Comisiei este împiedicat să semneze hotărârea, aceasta va fi semnată de președintele Comisiei, cu arătarea motivelor care au împiedicat semnarea.

(7) Hotărârile Comisiei se iau cu majoritate de voturi.

(8) Hotărârile se întocmesc într-un singur exemplar original, care se depune la dosarul de hotărâri al Comisiei și se păstrează de secretariatul Comisiei.

(9) Hotărârile se comunică părților de secretarul Comisiei, în copie certificată pentru conformitate cu originalul.

(10) În soluționarea contestației, Comisia va putea lua una dintre următoarele hotărâri:

a) admiterea contestației, dispunând desființarea sau modificarea deciziei OSIM;

b) respingerea contestației și menținerea deciziei OSIM.

(11) În cazul în care o contestație a fost formulată înainte ca o decizie să fi fost luată de OSIM, Comisia va lua act prin încheierea de ședință despre contestația prematur formulată și va transmite dosarul Serviciului mărci în vederea continuării procedurilor prevăzute de lege și prezentul regulament.

(12) În situația în care Comisia constată că taxa de contestație nu a fost achitată sau contestația nu a fost motivată, va respinge contestația pentru lipsa taxei de contestație respectiv ca nemotivată.

(13) Toate cheltuielile ocazionate de soluționarea contestației vor fi suportate de partea care a angajat cheltuielile respective.

(14) Prevederile art. 51-53 referitoare la procedura de soluționare a contestațiilor se completează, în mod corespunzător, cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

ARTICOLUL 54 Evidența contestațiilor (1) Procedura de soluționare a contestațiilor depuse la Comisie se evidențiază în următoarele documente: Registrul de contestații în formă electronică, Condica de ședințe și Registrul de hotărâri ale Comisiei.

(2) Registrul de contestații în care se înregistrează contestațiile conține următoarele elemente:

a) data la care s-a depus contestația și numărul sub care a fost înregistrată;

b) numele, prenumele sau denumirea contestatorului, mandatarului autorizat ori ale avocatului, după caz;

c) obiectul contestației;

d) termenul fixat pentru soluționarea contestației;

e) hotărârea pronunțată de Comisie cu privire la contestația formulată;

f) numărul documentului de evidență fiscală (chitanță, ordin de plată etc.) cu care s-a achitat taxa pentru examinarea contestației;

g) numărul hotărârii Comisiei, numărul și data la care a fost comunicată hotărârea.

(3) În condica de ședințe se consemnează discuțiile din ședință.

(4) Registrul de hotărâri ale Comisiei cuprinde:

a) numărul hotărârii;

b) numărul dosarului de contestație;

c) numele și prenumele sau denumirea contestatorului, ale/a mandatarului autorizat ori ale/a avocatului, după caz;

d) hotărârea Comisiei;

e) data la care s-a pronunțat hotărârea.

(5) Evidența contestațiilor se ține anual, începându-se în fiecare an de la numărul de ordine 1.

Art. 87. - Dacă înregistrarea unei mărci, reînnoirea înregistrării sau înscrierea unei modificări în Registrul mărcilor a fost efectuată în mod evident din eroare materială, OSIM poate, în termen de maximum două luni, cu începere de la data înregistrării sau de la data înscrierii, după caz, să revoce motivat înregistrarea, reînnoirea sau înscrierea modificării efectuate; revocarea se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

Art. 88. - (1) Hotărârea comisiei de contestații, motivată, se comunică părților în termen de 30 de zile de la pronunțare și poate fi atacată cu contestație la Tribunalul București, în termen de 30 de zile de la comunicare. Hotărârea Tribunalului București este supusă numai apelului la Curtea de Apel București.

(2) Hotărârile pronunțate în cazurile prevăzute la [art. 36](#), [46](#), [47](#), [53](#), [54](#), [60](#) și [85](#) pot fi atacate cu apel.

Art. 89. - (1) La cererea instanței judecătorești, OSIM este obligat să înainteze acesteia actele, documentele și informațiile necesare judecării cauzei cu care a fost investită.

(2) În toate litigiile privind mărcile citarea titularilor este obligatorie.

Art. 90. - (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă săvârșirea, fără drept, a următoarelor fapte:

a) contrafacerea unei mărci;

b) punerea în circulație a unui produs purtând o marcă identică sau similară cu o marcă înregistrată pentru produse identice ori similare;

c) punerea în circulație a produselor care poartă indicații geografice ce indică sau sugerează că produsul în cauză este originar dintr-o regiune geografică, alta decât locul adevărat de origine.

(2) Prin contrafacerea unei mărci se înțelege realizarea sau utilizarea fără consimțământul titularului de către terți, în activitatea comercială, a unui semn:

a) identic cu marca pentru produse sau servicii identice cu acelea pentru care marca a fost înregistrată;

b) care, dată fiind identitatea sau asemănarea cu o marcă ori dată fiind identitatea sau asemănarea produselor ori a serviciilor cărora li se aplică semnul cu produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, ar produce în percepția publicului un risc de confuzie, incluzând și riscul de asociere a mărcii cu semnul;

c) identic sau asemănător cu marca pentru produse ori servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată, când aceasta a dobândit un renume în România și dacă prin folosirea semnului fără motive întemeiate s-ar putea profita de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau folosirea semnului ar cauza titularului mărcii un prejudiciu.

(3) Prin punerea în circulație se înțelege oferirea produselor sau comercializarea ori deținerea lor în acest scop sau, după caz, oferirea ori prestarea serviciilor sub acest semn, precum și importul, exportul sau tranzitul produselor sub acest semn.

(4) Faptele prevăzute la alin. (1) nu constituie infracțiuni dacă au fost săvârșite înainte de data publicării mărcii.

(5) În cazul infracțiunii prevăzute la alin. (1) lit. a), împăcarea înlătură răspunderea penală.

Art. 91. - (1) Dacă titularul dreptului de proprietate industrială asupra unei mărci ori unei indicații geografice sau orice altă persoană care exercită dreptul de proprietate industrială cu consimțământul titularului face dovada credibilă că dreptul de proprietate industrială asupra mărcii ori indicației geografice face obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii.

(2) Instanța judecătorească poate să dispună în special:

a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie;

b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor. Sunt aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2005, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Dispozițiile procedurale aplicabile sunt cuprinse în dispozițiile Codului de procedură civilă privitoare la măsurile provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală.

(4) Măsurile provizorii pot fi dispuse și împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț pentru a încălca un drept protejat prin prezenta lege.

Art. 92. - Pentru prejudicii cauzate prin săvârșirea faptelor prevăzute la [art. 90](#), persoanele vinovate pot fi obligate la despăgubiri, potrivit dreptului comun.

Art. 93. - (1) Instanța va putea pretinde reclamantului să furnizeze orice elemente probatorii de care dispune, pentru a dovedi că este deținătorul dreptului ce a fost încălcat ori a cărui încălcare a fost inevitabilă.

(2) În cazurile în care mijloacele de probă în susținerea pretențiilor reclamantului se află sub controlul pârâtului, instanța va putea să ordone ca probele să fie produse de către pârât, sub condiția garantării confidențialității informațiilor, potrivit legii.

(3) Instanța poate dispune ca reclamantul să plătească toate daunele cauzate pârâtului ca urmare a exercitării abuzive a drepturilor procedurale cu privire la marca sau indicația geografică protejată.

Art. 94. - Titularul mărcii sau, după caz, autoritatea publică centrală de specialitate implicată poate solicita instanței obligarea autorului încălcării dreptului la furnizarea de informații imediate privind proveniența și circuitele de distribuire a mărfurilor ilegal marcate, precum și informații despre identitatea fabricantului ori comerciantului, cantitatea de marfă fabricată, livrată, primită sau comandată.

Art. 95. - Competențele vamale cu privire la asigurarea respectării drepturilor asupra mărcilor și indicațiilor geografice protejate aparțin Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit legii.

CAPITOLUL XV

Atribuțiile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci

Art. 96. - OSIM este organul de specialitate al administrației publice centrale, unica autoritate care asigură pe teritoriul României protecția mărcilor și indicațiilor geografice, potrivit prezentei legi.

Art. 97. - În domeniul mărcilor și indicațiilor geografice, OSIM are următoarele atribuții:

- a) ia în evidență, examinează și publică cererile de înregistrare a mărcii;
- b) examinează mărcile înregistrate sau depuse spre înregistrare la Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale, conform Aranjamentului de la Madrid sau Protocolului referitor la Aranjament, recunoscând sau refuzând protecția acestora pe teritoriul României;
- c) ia în evidență și publică cererile de înregistrare a indicațiilor geografice și acordă protecție acestora pe teritoriul României;
- d) eliberează certificate de înregistrare a mărcilor;
- e) eliberează certificate de înregistrare a indicațiilor geografice și acordă dreptul de utilizare a acestora;
- f) organizează și ține Registrul mărcilor și Registrul indicațiilor geografice;
- g) eliberează certificate de prioritate pentru mărci;
- h) efectuează cercetări prealabile înregistrării unei mărci;
- i) administrează, conservă și dezvoltă colecția națională de mărci și de indicații geografice și realizează baza de date informative în domeniu;
- j) întreține relații cu organe guvernamentale similare și organizații regionale de proprietate industrială; reprezintă România în organizații internaționale de specialitate;
- k) editează publicația oficială privind mărcile și indicațiile geografice ale produselor și asigură schimbul de publicații cu administrațiile naționale similare străine și cu organisme și organizațiile internaționale de profil;
- l) informează Comisia Europeană cu privire la dispozițiile naționale adoptate în scopul transpunerii Primei Directive a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci nr. 89/104/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L nr. 40 din 11 februarie 1989;
- m) îndeplinește și alte atribuții prevăzute de lege.

Punere în aplicare CAPITOLUL XV prin Regulament Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și ... din 10/11/2010 :

CAPITOLUL XII Formulare și registre

ARTICOLUL 55 Formularele OSIM (1) În procedurile în fața OSIM vor fi utilizate formulare pentru:

- a) cereri de înregistrare a unei mărci;
- b) opoziția la înregistrarea unei mărci;
- c) modificarea unei cereri sau a înregistrării unei mărci;
- d) modificarea numelui sau adresei titularului ori mandatarului;
- e) cererea pentru înscrierea cesiunii unei mărci;
- f) cererea pentru înscrierea unei licențe sau pentru constituirea unui drept real;
- g) cererea de radiere sau modificare a înscrierii licențelor ori a altor drepturi;
- h) declarația de renunțare la o marcă;
- i) cererea de reînnoire a înregistrării unei mărci;
- j) cererea de înregistrare a unei indicații geografice;
- k) cererea de reînnoire a dreptului de utilizare a unei indicații geografice;
- l) opoziția la înregistrarea unei indicații geografice;
- m) procura de reprezentare.

(2) OSIM furnizează gratuit formularele prevăzute la alin. (1).

ARTICOLUL 56 Registrul mărcilor (1) Registrul mărcilor va conține următoarele elemente:

- a) numele sau denumirea și domiciliul sau sediul solicitantului, cât și statul pe teritoriul căruia acesta își are domiciliul sau o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;
- b) data depunerii la OSIM a cererii de înregistrare a mărcii;
- c) data și numărul atribuit cererii de înregistrare a mărcii;
- d) data publicării cererii de înregistrare a mărcii;
- e) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;
- f) reproducerea mărcii;
- g) lista de produse și servicii pentru care a fost înregistrată marca;
- h) indicații referitoare la invocarea unei priorități;
- i) declarația solicitantului cu privire la renunțarea de a invoca un drept exclusiv asupra unui element al mărcii;
- j) mențiuni exprese dacă marca este colectivă sau de certificare;
- k) data înregistrării și numărul atribuit mărcii înregistrate.

(2) Sunt, de asemenea, înscrise în Registrul mărcilor:

- a) modificarea cu privire la numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului sau cu privire la denumirea statului în care acesta își are domiciliul/sediul ori o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;
- b) modificarea privind numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;
- c) în cazul desemnării unui nou mandatar, numele sau denumirea și adresa sau sediul acestuia;
- d) orice modificare sau rectificare cu privire la o marcă ori la lista cuprinzând produse și servicii;
- e) modificări privind regulamentul de utilizare al mărcii colective sau de certificare;
- f) înscrierea oricărei transmiteri de drepturi cu privire la o marcă sau înscrierea constituirii unui drept real;
- g) reînnoirea înregistrării mărcii;
- h) mențiuni referitoare la stingerea drepturilor asupra mărcii;

- i) declarația de renunțare de către titular la marcă;
- j) mențiuni privind decizia de anulare a înregistrării unei mărci sau decizia de decădere a titularului din drepturile conferite de marcă, precum și mențiunea de radiere a mărcii;
- k) radierea mandatarului.

(3) Directorul general al OSIM poate decide înscrierea și a altor mențiuni în Registrul mărcilor.

ARTICOLUL 57 Registrul indicațiilor geografice (1) Registrul indicațiilor geografice va conține următoarele elemente:

- a) denumirea și sediul asociației de producători, solicitantă a înregistrării indicației geografice;
- b) data depunerii la OSIM a cererii de înregistrare a indicației geografice;
- c) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;
- d) indicația geografică solicitată a fi înregistrată;
- e) lista persoanelor autorizate de OSIM să utilizeze indicația geografică;
- f) tipul de produse la care se referă indicația geografică;
- g) mențiuni privind caietul de sarcini;
- h) numărul și data certificatului de conformitate, eliberat de autoritatea publică centrală de specialitate;
- i) indicații privind titlul de protecție acordat în țara de origine;
- j) data și numărul de înregistrare a indicației geografice;
- k) lista indicațiilor geografice protejate în baza convențiilor internaționale.

(2) În Registrul indicațiilor geografice sunt, de asemenea, înscrise:

- a) modificări privind denumirea sau sediul asociației de producători;
- b) modificări cu privire la lista cuprinzând persoanele autorizate de OSIM să folosească indicația geografică;
- c) modificări aduse caietului de sarcini;
- d) reînnoirea dreptului de utilizare a indicației geografice;
- e) mențiuni privind decizia de anulare a înregistrării indicației geografice și radierea indicației geografice;
- f) mențiuni privind decizia de decădere din drepturi a persoanelor autorizate să utilizeze indicația geografică;
- g) modificări privind numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;
- h) mențiuni privind desemnarea unui nou mandatar, dacă este cazul.

(3) Directorul general al OSIM poate decide înscrierea și a altor mențiuni în Registrul indicațiilor geografice.

ARTICOLUL 58 Dispoziții finale și tranzitorii În aplicarea legii și a prezentului regulament, directorul general al OSIM poate emite norme, ordine și instrucțiuni.

CAPITOLUL XVI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 98. - (1) Cererile de înregistrare a mărcilor pentru care nu s-a luat o decizie până la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt supuse prevederilor acesteia.

(2) Până la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va aproba regulamentul de aplicare a acesteia*).

*). A se vedea nota de subsol de la art. 9 alin. (4).

Art. 99. - (1) Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I**).

**). Legea nr. 84/1998 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 23 aprilie 1998.

(2) Pe aceeași dată se abrogă:

- Legea nr. 28/1967 privind mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu, publicată în Buletinul Oficial nr. 114 din 29 decembrie 1967;

- Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 77/1968 privind aplicarea Legii nr. 28/1967, publicată în Buletinul Oficial nr. 8 din 27 ianuarie 1968;

- Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.057/1968 pentru aprobarea Regulamentului privind compunerea, organizarea și funcționarea comisiei pentru soluționarea litigiilor privind mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu, publicată în Buletinul Oficial nr. 66 din 17 mai 1968;

- Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 2.508/1969 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele legale privind invențiile, inovațiile și raționalizările, precum și mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu, publicată în Buletinul Oficial nr. 159 din 31 decembrie 1969;

- orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

*

Prezenta lege transpune Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (versiune codificată), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 299 din 8 noiembrie 2008.